

NAŠ BAROMETER

Glasilo občinske konference SZDL Hrastnik
Leto 4 • številka 1 • april 1987

Dostaviti na naslov: Čitalnica

sp 35
NAŠ barometer
1987

352(497 12 Hrastnik)

1001891,1

COBISS ©

KNJILNICA HRASTNIK

Občanom Hrastnika

Prvomajski pozdrav

Z veseljem sem sprejela predlog občinskega odbora socialistične zveze, da občinskemu glasilu Naš barometer, ki ga s to številko obnavljamo, čestitamo vsem Hrastničanom naše praznike in jubileje, ki jim te dni posvečamo pozornost: 50-letnico ustanovitve Komunistične partije Slovenije v okviru KPJ, praznik Osvobodilne fronte in posebej še naš delavski praznik, 1. maj. Ti in drugi prazniki, ki predstavljajo korake na poti naše revolucije, so v naših revirjih vtisnili pečat, da jim pravimo Rdeči revirji. To je resnično priznanje vsem generacijam naših delovnih ljudi, ki so se zadnjih sto let borile in razvijale razredno zavest in krepile odgovornost, ki jo je zapisal Ivan Cankar, da »na plečih delavca-proletarca leži bodočnost naroda — naroda proletarca«. Prav to odgovornost in pripravljenost za borbo sta delavski razred in njegova avantgarda komunistična partija izpričala pred vsem svetom, ne samo z borbo za pravice delavcev in za boljši kos kruha, ampak z borbo za svobodo naroda kot je to napisano v Manifestu ustanovnega kongresa KPS in po napadu okupatorja na Jugoslavijo v Programu Osvobodilne fronte in zapisi komunistov ter partizanov svojemu narodu. Delovni ljudje Hrastnika in revirjev so to nalogo častno izvršili s strahoviti-mi žrtvami, trpljenjem in odrekanjem, kar vse mora krepiti samozavest in ponos tudi vseh revirčanov današnje in bodočih generacij, da bomo iz teh borbenih tradicij naših prednikov črpali moč za današnje naloge.

Zmagovita revolucija je dala delovnim ljudem v roke in v upravljanje družbeno bogastvo, da ga s svojim delom in na osnovi družbenega samoupravljanja bogatimo, da bo oplemenitenost služilo tudi bodočim rodovom in da ohranimo čim bolj čisto našo naravo, da jo bodo lahko uživali tudi naši zanamci. V teh štiridesetih letih naporov za zgraditev socialističnih odnosov smo dosegli velike gospodarske uspehe, iskali in našli samostojne poti za čim hitrejši razvoj socialističnih odnosov, ob neprestanih udarcih in ovirah, ki smo jih bili deležni tako od Zahoda kot Vzhoda, pa tudi od ostankov domačih sovražnikov in sodelavcev okupatorja. Ni bilo lahko ohraniti pridobitev revolucije v današnjem svetu, ki ves čas po koncu druge svetovne vojne gori, in ko trpijo in umirajo ljudje v nešteti lokalnih vojnah, ker si skušajo velesile deliti zemeljskega bogastva. Ta pripadajo ljudstvu in narodu, ki so tam doma, ki razpihujejo verska in rasna nasprotja in jih pehajo v medsebojne spopade in uničevanja za račun velesil. V takem svetu in kersmo po geografskem položaju tam, kjer se križajo ti interesi, smo se morali neprestano boriti, da smo ohranili svojo neodvisnost, svobodo in preprečili vmešavanje v naše notranje zadeve, hkrati pa naše sile, namenili krepitvi enotnosti neuvrženih in gospodarsko nerazvitih držav, kot protitež tendencam blokov, da si razdelijo svet po interesnih sferah in ki narode zadržujejo s kopičenjem ogromnih zalog nuklearnega in klasičnega orožja. Želeli pa smo tudi sami priti čim hitreje iz nerazvitosti in zaostalosti in smo se iz tega trgali ne samo s sredstvi lastnega dela, ampak tudi na račun tujih kreditov. S tem nismo vedno gospodarili kot dobri gospodarji, hkrati pa smo ponekod nekritično sprejemali in kupovali tujo že zastarelo tehnologijo in se tako znašli v krizi. Znanost pa se je razvila do takšne stopnje, da stara koncepcija industrializacije ne pomeni več napredka, ampak stagnacijo in zgubljanje enakopravnega koraka v razvoju v tretjo tehnološko revolucijo na pragu v 21. stoletje.

In kaj nas lahko potegne iz tega zaostajanja? Kot vedno — zopet samo ljudje, organizirane subjektivne sile z zvezo komunistov na čelu. Ti bodo znali krčiti pot naprej, saj se zavedajo, da se lahko izkopljejo iz težav samo z lastnimi silami in delom, da morajo biti oboroženi z znanjem, ki ga zahteva sodobna informacijska in inovacijska družba. Vendar tudi tako znanje in izkušnje razvitih kapitalističnih gospodarstev ni mogoče prenašati mehanično, ker je nujno to znati prilagoditi našim, socialističnim proizvodnim odnosom, našemu sistemu samoupravljanja, ki mora še okrepiti pravice in dolžnosti združenih delavcev. Ti morajo v samoupravnih organih odločati o pogojih, sredstvih in rezultatih svojega dela, o vsem kaj in kako delati in gospodariti, vendar s polno odgovornostjo, da ohranimo socialno varnost delovnih ljudi na osnovi vzajemnosti in solidarnosti, vendar tudi z odločno borbo proti izkoriščanju, nedelu, slabi organizaciji, površnosti, neodgovornosti, egoizmu, birokratizmu. Skratka, proti vsem tistim slabostim, ki jih danes kritiziramo, pa se premalo odločno borimo proti njim in tudi premalo odločno zavračamo razne teorije, ki skušajo zamegliti perspektivo našega razvoja na osnovah pridobitev revolucije. Tudi v zvezi komunistov ni več dovolj tiste pripravljenosti in odločnosti, kot je bila nekoč, da se borimo proti napakam in slabostim in da z lastnim zgledom, z inovacijskim in ustvarjalnim delom predvsem v delovnih organizacijah in z delom v socialistični zvezi, sindikatih, organizacijah mladine, v samoupravnih organih, v delegatskih skupščinah s strpnimi diskusijami razlagamo naše naloge in stališča, ter tako osveščamo množice delovnih ljudi, da vidijo kako naprej. In tudi v tej novi etapi našega razvoja in v težavah, v katerih se Jugoslavija nahaja, pričakujemo od delovnih ljudi revirjev, da bodo med prvimi, ki bodo s konkretnimi ukrepi in z izkušnjami dobrih gospodarjev z družbeno lastnino, našli izhod iz krize in trasirali pot naprej. Prav sedaj, ko iščemo ukrepe, kako konkretizirati splošne usmeritve, ki smo jih zapisali v dokumentih za gospodarsko stabilizacijo, so lahko izkušnje in predlogi samoupravljalcev in gospodarstvenikov, ki vidijo svoje težave, a upoštevajo tudi probleme vse Jugoslavije, dobrodošli. Vsaj jaz sem v času, ko sem bila članica političnih forumov in nosila odgovornost za operativne naloge, vedno v revirjih dobila opozorila in sugestije kaj delati, pa tudi kako so se odražale in kako so dobro ali slabo razumeli določene ukrepe političnih in državnih organov. Še posebej pa morajo delovni ljudje revirjev prednjačiti v razvijanju socialistične solidarnosti, medsebojne pomoči in razumevanja v razvijanju kulturnih in humanih odnosov, ki so vedno krasili naše občane, ki so v časih pomanjkanja, štrajkov in medznih gibanj ter preganjanj, bili vzor dobre sosedske pomoči v kolonijah in krajevnih skupnostih in tovariške — kameradske medsebojne pomoči na delovnih mestih. Naj nam zato ob letošnjih praznikih pogled v preteklost pomaga, da ne bomo videli vse samo črno, ker smo resnično dosegli velike uspehe, spremenili izgled naših krajev in vse Jugoslavije, bistveno razširili in poglobili znanje mladih generacij, le da se tega premalo zavedamo in se premalokrat vprašamo, kako so živeli ljudje tudi v naših krajih pred vojno in kako malo perspektive za osební razvoj so imeli mladi ljudje, ki jim je bila zaprta pot do višje izobrazbe. Ko ponovno čestitam praznike, želim, da se vsem občanom uresničuje njihove želje, mladim pa še posebej, da bi z ustvarjalnimi naporimi in znanjem porinili našo pot naprej za lepše, kulturnejše in bogatejše življenje. Vsaka generacija mora dati svoj ustvarjalni delež v zgodovinsko zakladnico človeštva na poti k bolj človeškemu in kulturnemu življenju do uresničitve ideala komunistične družbe, ki mora še posebej v revirjih biti cilj, za katerega smo se začeli zavestno boriti pred sto leti in h kateremu se kljub oviram, slabostim in vijugavim potem približujemo. Srečno!

Lidija Šentjerc

Delovnim ljudem in občanom iskreno čestitajo
ob dnevu OF in 1. maju

družbenopolitične organizacije
in Skupščina ter Izvršni svet občine Hrastnik

Náš barometer znova med vami

Radi bi vam povedali...

Dragi bralci in občani Hrastnika
Skoraj leto dni je minilo, odkar je bil nazadnje med vami Naš barometer. Od lanskega občinskega praznika, ko je izšel nazadnje, se je v Hrastniku dogodilo veliko pomembnih reči: dogradili smo težko pričakovano telovadnico, uredili trg, v TKI so izročili namenu investicijo, v Steklarna-Sijaj se intenzivno ukvarjajo s posodobitvijo proizvodnje, tudi v krajevnih skupnostih so izpolnili številne naloge. V tem času pa je tudi dozorela misel in želja, da Naš barometer postane resnično naš. Dokaz za to je bilo veliko izrečenih vprašanj, kakaj glasila ni več, kakšna je usoda njegovega nadaljnjega izhajanja. Številka, ki je tokrat pred vami, je torej odgovor na postavljena vprašanja, je pa tudi rezultat sklepa ene letošnjih sej predsedstva občinske konference SZDL Hrastnik.

Naš barometer bo torej med nami tudi v bodoče — štirikrat letno, ostaja mu torej naloga, da kar najbolj opravi svoje poslanstvo in vas povabi k sodelovanju, oziroma k oblikovanju njegove vsebine.

Izvolili smo nov svet občine

V letu 1983 je bil z odlokom ustanovljen Svet občine, kot politično posvetovalno telo občine za obravnavo:

- določenih vprašanj samoupravnega socialističnega razvoja občine,
- najpomembnejših vprašanj družbenega razvoja občine in širše skupnosti ter
- medobčinskega sodelovanja.

Člani sveta so znani družbenopolitični, gospodarski, kulturni in drugi javni delavci, ki so s svojim revolucionarnim ali dolgoletnim delom na najodgovornejših funkcijah delali in še dajejo pomemben prispevek k graditvi in razvoju socialističnih odnosov v občini.

V tem mesecu je potekel štiriletni mandat članom sveta, zato so delegati na predlog predsedstva OK SZDL na skupnem zasedanju, dne 31. 3. 1987 izvolili za mandatno obdobje 1987 — 1991 v svet občine naslednje člane, katerih seznam objavljamo.

Justina BABIČ, roj. 13. 10. 1904, Prapretno 56,
Peter BASTIČ, roj. 28. 6. 1920, Pot na Kal 14,
Jože BOČKO, roj. 18. 3. 1920, Čeče 81,
Anton BREČKO, roj. 21. 12. 1920, Prapretno 57,
Štefka BREČKO, roj. 6. 12. 1916, Prapretno 57,
Stanislav DEŽELAK, roj. 18. 2. 1920, C. VDV brigade 10, Dol,
Marija DOBRŠEK, roj. 1. 2. 1915, Brde 35, Dol,
Ljudmila DOLANC, roj. 3. 9. 1919, Dolska cesta 1,
Jože DRAGAR, roj. 25. 8. 1913, Trg borcev NOB 4, Dol,
Alojz DRNAČ, roj. 1. 3. 1925, Kal 14,
Alojz DRNOVŠEK, roj. 6. 6. 1904, Boben 2,
Albin DUŠAK, roj. 9. 2. 1916, Cesta padlih borcev 23,
Dora GODICELJ, roj. 3. 3. 1934, Podkraj 80,
Milorad GRUDEN, roj. 9. 10. 1926, Trg F. Kozarja 7,
Marija JAGODIČ, roj. 9. 9. 1904, Pot na Kal 4,
Milka JELEN, roj. 15. 9. 1921, Cesta 1. maja 60,
Franc KERIN, roj. 22. 3. 1921, Novi dom 53,
Jožefa MAJČEN, roj. 21. 3. 1924, Novi dom 31,
Franc MARTINŠEK, roj. 1. 5. 1925, Novi dom 6,
Alojz PAVČNIK, roj. 13. 6. 1926, Novi dom 144,
Henrik PEVCIN, roj. 11. 7. 1924, Novi dom 22,
Ivan POVHE, roj. 4. 7. 1915, Log 25,
Viktor RACKI, roj. 10. 4. 1926, Cesta H. Debelaka 4,
Ernest RAMŠAK, roj. 29. 11. 1911, Čeče 80,
Angela ROJNIK, roj. 19. 5. 1913, Novi dom 16,
Franc ROTAR, roj. 25. 1. 1913, Prapretno 47,
Anton SIHUR, roj. 4. 1. 1912, Pot V. Pavliča 20,
Franc SRŠEN, roj. 25. 9. 1914, Boben 6,
Ljudmila STRMLJAN, roj. 31. 5. 1923, Marno 27, Dol,
Alojz SANTEJ, roj. 24. 5. 1921, Podkraj 82,
Slavo ŠENTJURČ, roj. 2. 5. 1914, Pot J. Brinarja 18,
Ivanka ŠERBARK-MEDVED, roj. 25. 4. 1927, Planinska c. 3, Dol,
Maks JAKOPIČ, roj. 23. 9. 1920, Čerdenc 4, Dol,
Alojz SIVEC, roj. 14. 6. 1914, Log 28,
Štefanija SIVEC, roj. 26. 12. 1926, Novi Log 16,
Ivan ŠKOBERNE, roj. 6. 12. 1904, Kovk 12, Dol,
Anton ŠPEGLIČ, roj. 2. 6. 1918, Za Savo 16,
Marija ŠPEGLIČ, roj. 24. 2. 1923, Za Savo 16,
Mirko ŠTROMAJER, roj. 15. 1. 1921, Cesta 1. maja 69,
Ernestina URBAJS, roj. 13. 1. 1926, Novi Log 2,
Fani VERDAJ, roj. 28. 2. 1906, Pot na Kal 4,
Fani VEZOVIŠEK, roj. 25. 2. 1922, Pot na Kal 4,
Vili ZALETEL, roj. 25. 11. 1920, Podkraj 77,
Franc ZDOVC, roj. 30. 1. 1924, Cesta A. Dušaka 1,
Albin ŽIBERT, roj. 26. 1. 1918, Log 17.

Člani sveta so se na 1. seji seznanili z nalogami in pristojnostmi tega organa ter obravnavali poročilo o delu v preteklem mandatnem obdobju. Za predsednika sveta so izvolili Maksa JAKOPIČA, za podpredsednika pa Petra BASTIČA.

V razpravi je...

Osnutek simbola občine Hrastnik

Vsi zbori Skupščine občine Hrastnik so na 8. skupnem zasedanju, 31. marca 1987, na predlog žirije, sprejeli sklep o sprejemu osnutka simbola občine Hrastnik.

Na podlagi tega sklepa se daje osnutek simbola občine Hrastnik

30 DNI V JAVNO RAZPRAVO

delavcem v združenem delu, občanom v krajevnih skupnostih, samoupravnim interesnim in drugim skupnostim v občini Hrastnik.

Opis simbola je razviden iz samega sklepa (razvoj industrije s poudarkom na rudarstvu, steklarstvu in kemiji, revolucionarno delavsko gibanje ter svobodo in povojni razvoj ter družbeni razvoj občine).

V času javne razprave je povečan osnutek simbola na ogled občanom v prostorih Skupnosti krajevnih skupnosti v Hrastniku, kjer je tudi knjiga pripomb in vtisov. Prav tako je bil osnutek simbola posredovan vsem vodjem

delegacij za zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti ter članom družbenopolitičnega zbora z gradivom za sklic zasedanja zborov, 31. 3. 1987.

Poleg knjige vtisov in pripomb (v prostorih Skupnosti krajevnih skupnosti) je predloge in pripombe mogoče posredovati odseku za strokovne zadeve Skupščine občine in Izvršnega sveta Sob Hrastnik do 4. 5. 1987.

Po končani javni razpravi bi žirija zbrala pripombe delovnih ljudi in občanov, sedlo njih opredelila in pripravila dokončen predlog odloda o sprejemu simbola občine Hrastnik in poslovnika o njegovi uporabi.

Tudi v hrastniško proizvodnjo si vse bolj utirata pot elektronika in računalništvo. Na sliki: sistem računalniškega vodenja talilne peči v Steklarni-Sijaj.

Gospodarska gibanja v lanskem letu in ocena pogojev za poslovanje ob uveljavitvi novih zakonskih predpisov

Kako odviti klobčič gospodarskih zagat?

Poglavitna značilnost leta 1986 je bila močna gospodarska nestabilnost z izredno visoko inflacijo. Objektivna presoja gospodarskih razmer je torej izredno težka. Med cilji, ki naj bi jih dosegle organizacije združenega dela, je najpomembnejša njihova dolgoročna gospodarska stabilnost. Zaradi hitro spreminjajočih pogojev gospodarjenja so organizacije zasledovale predvsem kratkoročne cilje, ki so se odražali v zagotavljanju sprotnih rezultatov gospodarjenja. Razmere poslovanja so se v letu 1986 spreminjale, deloma pod vplivom sprejetih ukrepov domače ekonomske politike, deloma pa so k spremembi prispevale tudi zaostrene mednarodne ekonomske razmere. Realne odnose v gospodarjenju pa je vseskozi zamegljevala visoka inflacija.

Za večino ukrepov, sprejetih v drugi polovici leta 1986 (znižanje obrestnih mer, politika tečaja dinarja, politika cen), je bilo ocenjeno, da so gibanja odmaknili od sprejete politike oziroma programa gospodarske stabilizacije, čeprav je bil njihov namen ustvariti nekoliko trdnjše pogoje za gospodarske organizacije.

Tudi z resolucijo načrtovani izvozni rezultati v letu 1986 niso bili doseženi. Temeljni vzroki za takšne rezultate so bili na eni strani v znatno nižjih cenah, ki so jih dosegli ozdi pri prodaji blaga na tujih trgih in jih niso nadoknadile večje izvozne stimulacije. Drugi moment je bil nespodbudna politika tečaja dinarja in na drugi strani

možnosti intenzivne rasti cen na domačem trgu, ki ob velikem povpraševanju zagotavlja dohodkovno uspešnost.

V uvodu ugotovljene temeljne značilnosti gospodarjenja za leto 1986 so bile značilne tudi za naše gospodarstvo.

Iz analize doseženih poslovnih rezultatov, ki so jih dosegli naši ozdi v letu 1986, gledano skozi uredničenje resolucijskih usmeritev, kakor tudi glede na posamezna obračunska obdobja 1986, lahko ugotovimo naslednje.

Ugodni rezultati fizičnega obsega poslovanja so se skozi vsa obračunska obdobja ohranili tudi ob koncu leta 1986. Fizični obseg proizvodnje je bil namreč v globalu v

letu 1986, v primerjavi s predhodnim letom, večji za 9,5% oziroma je presegel z resolucijo načrtovane za 5,5 indekse točke. Na tako ugodno globalno rast pa so vplivale pozitivne rasti v vseh organizacijah združenega dela (Steklarna-Sijaj 4,1% rast, TKI 1,4%, Rudnik 15,3%, Jutrarnjka 4,2% in TZO — kmetijska proizvodnja 3% rast).

Ti rezultati pa ob aktivnejši prodaji, kar dokazuje fizično zmanjšanje zaloga, niso dali ustreznih finančnih pokazateljev poslovanja. Kazalci so se glede na ugotovljene rezultate v posameznih obračunskih obdobjih leta 1986 stalno slabšali. To se odraža predvsem v nedoseganju planiranih rezultatov poslovanja in hitrejši rasti porabljenih sredstev od rasti celotnega prihodka, kar je imelo za posledico zmanjšano ekonomičnost poslovanja oziroma vplivalo je na višino dohodka in na njegovo nadaljnjo delitev. Vzroki za takšno situacijo so bili na eni strani v nedoseganju planiranih prodajnih cen premoga in Na-tripolifosfata (cene obeh proizvodov so pod neposredno družbeno kontrolo), ki so vzročile tako v tozdu Rudnik rjavega premoga kot tudi v DO TKI, tozda AKS poslovanje z izgubo v skupni višini 3361,5 milijonov dinarjev (RRPH 3231,7 milijonov dinarjev, AKS 129,8 milijonov dinarjev). To je povzročilo bistveno zmanjšanje dohodkovne uspešnosti teh ozdov in je nadalje vplivalo na skromne rezultate gospodarjenja v celotni občini.

Glede na posamezna obdobja pa je bilo opazno tudi zmanjšanje udeležbe amortizacije v celotnem prihodku in akumulacije v dohodku, ki v absolutnem znesku ob inflaciji ne omogočata nadomestitev iztrošene tehnološke opreme posameznih proizvajalcev ter znatno globalno odstopanje delitvenih razmerij pri razporejanju dohodka, kot je bilo načrtovano z resolucijo. V globalu je rast sredstev za osebne dohodke in skupno porabo močno presegla rast dohodka.

Čisti mesečni osebni dohodek na zaposlenega je bil v letu 1986 117.798 dinarjev ter je za 1% zaostajal za povprečno izplačanim v SR Sloveniji (118.839 din).

Poleg ugodnih rezultatov fizičnega obsega proizvodnje pa se

pozitivni premiki kažejo tudi pri povečanju dohodkovne produktivnosti dela in zmanjšanju zaloga. Zaloga so se vrednostno in količinsko zmanjšale, kar je imelo za posledico ob koncu leta nekoliko izboljšanje likvidnostne situacije.

V posameznih obračunskih obdobjih ugotovljeni neugodni rezultati ekonomskih odnosov s tujino se niso spremenili tudi v zadnjih mesecih leta 1986, tako da je skupni izvoz leta 1986 zaostal za izvozom leta 1985 za 25,8% oziroma na konvertibilni trg za 40,2%. Bistveni vzrok za takšen rezultat je v ekonomski nestimulativnosti izvoza, zato bo treba v čim krajšem času sprejeti stimulativne ukrepe, ki bodo tudi v praktičnem izvajanju zagotovili družbeno pomembnost izvoza oziroma pozitivnejše premike na tem področju.

Toliko o pogojih gospodarjenja in rezultatih gospodarstva občine v preteklem letu. Ob tem pa je treba omeniti tudi nekaj dejstev o pogojih gospodarjenja v letošnjem letu, ki so jih oziroma jih bodo s svojo uveljavitvijo doprinesle spremembe in dopolnitve nekaterih sistemskih zakonov (Zakon o celotnem prihodku in dohodku, Zakon o amortizaciji družbenih sredstev in Zakon o sanaciji). Uveljavitev določil sprememb Zakona o celotnem prihodku in dohodku bo namreč vplivala na vsa področja družbenoekonomskega življenja. Dosedanji zakon o celotnem prihodku je pri visoki inflaciji omogočal, da so ozdi lahko prikazali višji dohodek, ki ni bil tudi rezultat boljšega dela. To jim je omogočala zlasti revalorizacija zaloga in nizka obračunana amortizacija. Novi obračunski sistem pa je takšen način pridobivanja dohodka onemogočil, saj terjala dosledno revalorizacijo zaloga in amortizacije. Druga bistvena pridobitev, ki jo prinaša novi obračunski sistem, pa je obravnavanje obresti, ki se bodo tudi sprotno revalorizirale.

Te spremembe imajo poglavitni namen gospodarjenje postaviti na zdrave temelje, povzročajo pa tudi povečanje stroškov in zmanjšanje tako imenovanega inflatornega dohodka. Pomembno mesto imajo lastna obratna sredstva, ki jih našim organizacijam znatno primanjkuje, saj so morale zaradi tega v letu 1986 plačati za obresti 3297,7 milijonov dinarjev.

Doseženi rezultati v letu 1986 zahtevajo ob vseh ugotovljenih možnih vplivih na zaostritev gospodarjenja, da se v vseh okoljih organiziramo, to pomeni, da je nujna ocena sprejetih razvojnih načrtov in izdelava programov ter ukrepov za obvladovanje tekočih gospodarskih gibanj in stabilizacija gospodarstva na daljši rok.

Komite za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj občine Hrastnik

Okvir simbola občine Hrastnik je velika črka H v zlato rumeni barvi, ki ponazarja hrastovi debli in začetnico imena naše občine.

V zgornjem delu črke je na črni podlagi rudarski znak, v spodnjem

Po ideji avtorja:
Žirija za določitev
simbola občine
Hrastnik

Kako je s programi krajevnih skupnosti

Čeprav so bili programi krajevnih skupnosti sestavljeni in verifikirani od ustreznih organov, odraz dejanskih potreb posameznih okolij, pa jih moramo znova zaradi zoženih materialnih možnosti imenovali bolj kot »programe želja«.

Po podrobno izdelanem finančnem planu za tekoče leto smo ugotovili, da za programe desetih krajevnih skupnosti lahko namerimo iz sredstev BOD, ki se združujejo po prispevni stopnji 0,5%, le 34.000.000 dinarjev. To pomeni, da imamo v povprečju na voljo samo 340 starih milijonov na krajevno skupnost.

Strokovna služba Skupnosti krajevnih skupnosti, se je zato pri izdelavi razdelilnega predloga, srečevala z vrsto objektivnih težav. Nič manj zahtevno delo ni imel tudi izvršni odbor skupnosti — kateri nalogi dati prednost, kaj iz programov črtati, kje so potrebe večje, kakšne so možnosti dodatnih finančnih virov, prisotnost prostovoljnega dela in še kaj. Vse to so faktorji, ki vplivajo na izdelavo predloga finančnega plana. Ob vsem naštetem velja omeniti tudi sprotne zadeve na eni, in vrsto načrtovanih, pa še ne realiziranih nalog iz preteklih let na drugi strani.

Že iz teh, sicer skopih podatkov je moč razbrati, da programi krajevnih skupnosti še zdaleč ne bodo zadostili niti najnujnejšim

Težko pričakovani telefon. Vaščani Novega Dola so sami skopali jame in postavili telefonske drogove.

potrebam. Če je to tolažba, naj navedem, da bomo nekaj potreb uresničili s programom samoprispevka za kar bomo sredstva združevali od 1. 7. letos do 31. 12. 1988.

Čeprav še ni opravljen obračun stroškov zimske službe, pa lahko trdimo, da bodo ti krepko presegli načrtovana sredstva in s tem nehoti posegli na področje programskih sredstev. O problematiki delovanja krajevnih skupnosti teče poglobljena razprava na najvišji ravni. Rezultati bodo znani slej ali prej. Žal se bojimo, da glede na znane težave bistvenih sprememb v tem času žal ne moremo pričakovati. Zato bo še naprej, morda bolj kot kdaj koli doslej, potrebna strpnost in še več prostovoljnega dela.

O konkretnih programih je zato praktično nemogoče govoriti ali dajati kakšnih natančnejših informacij. V krajevni skupnosti Rudnik bo sanirana kanalizacija pri samopostrežbi Emona, delno pa naj bi po-

pravili tudi »B« odcep ceste Pot na Kal. V krajevni skupnosti Dol bodo končana dela razširitve PTT omrežja. V izdelavi so tudi ponudbeni predračuni za posodobitev Krištandolske ceste in ceste Brnica — Podkovk.

Program krajevnih skupnosti Steklarna je tako obsežen, da bo o njem treba znova konkretnije spregovoriti. Najbrž pa bo zaradi osrednje prireditve ob letošnjem praznovanju občinskega praznika v tej krajevni skupnosti treba program temu nekoliko prilagoditi.

V krajevni skupnosti Podkraj naj bi letos pričeli z razširitvijo ceste v Tohiju. Z odškodninskimi sredstvi Savskih elektrarn pa bodo skušali sanirati nekatere najhujše poškodbe na lokalnih cestah.

V krajevni skupnosti Krnice — Šavna peč je bil konec preteklega leta izdelan projekt dokončne ureditve vaškega jedra v Šavni peči. Zahtevnost projekta je takšna, da bo treba združiti sredstva še iz drugih virov. Z razširitvijo vodovodnega omrežja naj bi v krajevni skupnosti Kovk dobili vodo tudi prebivalci Kupške vasi. V krajevni skupnosti Turje — Gore načrtujejo novo avtobusno postajališče, nadaljevali bodo z akcijo dovoda pitne vode v zaselek Turki les, dokončali pa bodo tudi dela na rezervoarjih za protipožarno vodo.

V krajevni skupnosti Marno želijo dokončati dela na kanaliza-

cijskem omrežju v naselju Brdce, ter sanirati nekatere poškodbe na drugih komunalnih objektih. V drugi polovici leta naj bi stekla tudi akcija razširjanja sekundarnega PTT omrežja.

Čeprav je potreb v Krajevni skupnosti Boben zelo veliko, pa bo najbrž v tekočem letu mogoče dokončati le posodobitev makadamske ceste Kolar — Goveji potok.

V krajevni skupnosti Prapretno so načrtovali popravilo strehe in nekaterih drugih poškodb na Zadružnem domu. Vendar bodo iz razpoložljivih sredstev lahko sanirali le nekatere poškodbe na krajevnih cestah ter nabavili plug.

To je le del tistih nalog, ki naj bi jih opravile krajevne skupnosti skozi programska sredstva iz BOD. O programu Komunalno-cestne skupnosti in samoprispevka teče beseda drugje oziroma bo napisano v naslednji številki Barometra.

Jože Premec

O gradnji splošnega socialnega zavoda v Hrastniku

Pa smo le dočakali...

Občina Hrastnik je ena izmed manjših občin v SR Sloveniji z dolgoletno industrijsko tradicijo in zelo slabimi ekološkimi razmerami, ki povzročajo visoko stopnjo obolenosti občanov in velik odstotek invalidnih oseb.

V letu 1985 je v Hrastniku živel 11.299 prebivalcev, od tega 1075 oseb starejših od 65 let. Ob dejstvu, da imamo v Hrastniku 2162 upokoencev, pa lahko ugotovljamo, da se kategorija starejših občanov iz leta v leto veča, saj predstavlja 9,67% celotnega prebivalstva v občini. Tako se občina Hrastnik uvršča med občine z velikim številom starih občanov, kar terja organizirano skrb za te ljudi.

Potreba po organiziranem družbenem varstvu starejših občanov je bila izražena že v preteklosti, saj je občinska skupnost socialnega skrbstva soustanoviteljica socialnih zavodov zunaj občine: Trubarjevega doma v Loki pri Zi-

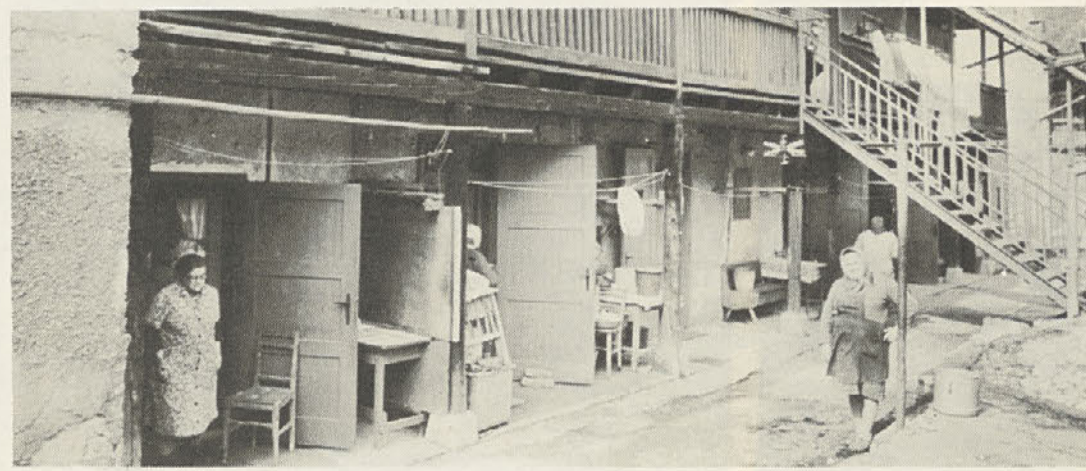
danem mostu in Doma upokoencev Franca Salamona v Trbovljah. Večanje števila starejših občanov in vse pogostejša želja, da oskrbovanci ostanejo v kraju bivanja, sta terjali odločitev, da za potrebe te kategorije občanov zgradimo splošni socialni zavod v občini.

Potreba po gradnji splošnega socialnega zavoda je bila posredovana Skupnosti socialnega skrbstva Slovenije, ki ugotavlja smotnost in upravičenost gradnje in pripravlja program gradnje za skupnost invalidsko pokojninskega zavarovanja, ki nastopa kot sofinancer pri sami gradnji.

V zvezi z uvrstitvijo gradnje splošnega socialnega zavoda v Hrastniku v program naložb v srednjoročnem obdobju 1986—1990 so bile izvedene vse aktivnosti. Tako je skupščina Skupnosti socialnega skrbstva Slovenije uvrstila gradnjo splošnega social-

nega zavoda v občini Hrastnik v program potreb naložb v letu 1990. Dom starejših občanov bo imel 150 bivalnih enot z vsemi vzporednimi komunikacijami in oskrbovalnimi prostori. Lokacija je predvidena v neposredni bližini zdravstvenega doma.

Pomoč, ki jo občina nudi svojim starejšim občanom, je glede na to, da na svojem območju nima lastnega socialnega zavoda za varstvo te kategorije populacije, zožena na zadovoljevanje in kritje najnujnejših potreb v socialnih zavodih drugih občin (Loka pri Zidanem mostu, Trbovlje, Zagorje, Žalec, Sevnica, Šmarje, Ljubljana-Bežigrad idr.). Skrb za namestitve posameznih občanov v zavod, ki bi naj bolj odgovarjala njihovim psihofizičnim potrebam je stalno prisotna, a težko izvedljiva glede na trenutno razpoložljive zmogljivosti posameznega zavoda. V letu 1986 je bilo v zavodih nameščenih povprečno 72 občanov.

Tole je najstarejša hiša v rudarski koloniji

Izvajanje programov SIS družbenih dejavnosti lani in letos

Bo za manj sredstev tudi manj naših pravic?

Sredstva za izvajanje programov samoupravnih interesnih skupnosti (sisov) družbenih dejavnosti so se v letu 1986 valorizirali, vendar pa so se v skladu z zakonom o začetni prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev DPS in SIS povišala s 95-odstotno stopnjo rasti dohodka. Iz te omejitve pa so bila izločena sredstva, ki so bila potrebna za izpolnitev nalog, določenih z resolucijo, to so sredstva za usklajevanje osebnih dohodkov delavcev na področju negospodarstva z osebnimi dohodki delavcev s področja gospodarstva in sredstva, ki so bila dodatno potrebna za izpolnjevanje solidarnostnega sistema na ravni republike.

V letu 1986 so sisi družbenih dejavnosti poslovali racionalno in v okviru omejenih materialnih možnosti izvajali svoje programe, ravno tako tudi izvajalci. Programi so bili uresničeni že na doseženi ravni, izvedene so bile nekatere nove naloge, predvidene s planskimi dokumenti (ureditev kabineta za gospodinjstvo, ureditev aktivnega zdravstvenega varstva športnikov, adaptacija strehe na VVO Center), kar pa je zahtevalo še racionalnejše poslovanje izvajalcev in samoupravnih interesnih skupnosti.

Sredstva skupne porabe, ki so bila dogovorjena s svobodno menjavo dela, so znašala 2.143.517.000 dinarjev, vendar pa je bila poraba višja za 61.343.878 dinarjev, kolikor je znašal primanjkljaj pri občinski zdravstveni skupnosti Hrastnik. Največji delež sredstev v skupni porabi je bil v letu 1986 namenjen za zdravstveno varstvo in sicer 57,2%, na drugem mestu za izobraževanje 24%, za otroško varstvo pa 9,8% vseh sredstev, razlika pa je bila namenjena za socialno skrbstvo, kulturo, telesno kulturo, zaposlovanje in raziskovanje.

V sistemu izobraževanja so se omogočili materialni pogoji za izvajanje prenovljenih učnih programov (kulturni dnevi, ureditev kabineta gospodinjstva). V celotni družbenopolitični skupnosti pa so si prizadevali, da so v zaostrenih

pogojih gospodarjenja izpeljali zgraditve telovadnice, s tem pa so bili omogočeni pogoji za izvajanje telesne vzgoje v skladu z normativi in standardi.

V otroškem varstvu so bila zagotovljena sredstva za organizirano varstvo otrok, v VVO je bilo vključenih 425 ali 49% vseh predšolskih otrok. Za ostale otroke pa je bil organiziran razširjen program (1-krat tedensko) in občasne oblike (teden otroka, novoletno praznovanje, pusto-vanje).

V letu 1986 se je izvajal samoupravni sporazum o izvajanju socialnovarstvenih pravic, otroški dodatek je prejemalo 674 otrok, nekatere družbenodelarne pomoči so bile preusmerjene v funkcionalno obliko.

Število aktivnih udeležencev ljubiteljske kulture se povečuje, predvsem pri zborovskem petju. V letu 1987 pa si bo treba prizadevati, da bi uredili prostorska vprašanja za delo društev.

V telesni kulturi še vedno nismo uspeli urediti vprašanja vzdrževanja vseh telesnokulturnih objektov. Zaradi prostorskih in kadrovskih težav še vedno ni bila realizirana oživitve dejavnosti TVD Partizana. Dosežki na področju tekmovalnega športa so bili na ravni preteklih let.

Težišče izvajanja občinske skupnosti socialnega skrbstva je bilo v zagotavljanju socialne varnosti družine, saj je skupnost zagotavljala denarne pomoči kot edini vir sredstev za preživljanje, dopolnilni vir ter vsa sredstva potrebna za plačilo oziroma doplačilo zavodskega varstva upravičencev. Skupnost se je vključevala v aktivnosti v zvezi z vključitvijo v program naložb v socialne domove za obdobje 1986—90.

V zdravstvenem varstvu smo poskušali obdržati že doseženo raven, zaradi česar pa smo se znašli v situaciji, da je občinska zdravstvena skupnost Hrastnik poslovala s primanjkljajem. Vzrok za to je predvsem v izpadu prihodka

sredstev medobčinske solidarnosti in v veliki porabi zdravstvenih storitev. V letu 1986 se je pojavila tudi nova obveznost do republiške solidarnosti, ki jo bo tudi treba poravnati.

Zaradi novih obremenitev in izpada medobčinske solidarnosti je občinska zdravstvena skupnost opravila vrsto aktivnosti, ravno tako v zvezi z zmanjšanjem bolniškega staleža.

Z namenom, da bi sprotno reševali težave pri zaposlovanju smo v občini Hrastnik v začetku preteklega leta ustanovili aktiv kadrovskih delavcev kot metodo dela.

Občinska skupnost za zaposlovanje je izvajala program dela na podlagi načrta zaposlovanja in sporazuma o usklajevanju politike zaposlovanja. Število iskalcev zaposlitve v preteklem letu ne kaže povečanja (44 iskalcev zaposlitve).

V raziskovalni dejavnosti so se bolj odločno lotili pospeševanja inovacijske in raziskovalne dejavnosti, podeljene so bile nagrade za 16 inovacij in 29 inovatorjem hrastniškega združenega dela. V sodelovanju z računalniško sekcijo smo skrbeli za razvoj računalništva v občini.

Sisi družbenih dejavnosti so pripravili svoje programe dela za leto 1987, ki so jih skupščine že potrdile. Na njihovi osnovi so bili izdelani finančni plani za leto 1987 z upoštevanjem planskih izhodišč, da se plani pripravijo v cenah leta 1986, upoštevajoč le prenos cen.

Glede na interventne zakone, ki omejujejo skupno porabo v letu 1987, bolj rigorozno kot v prejšnjih letih, bo treba finančne plane korigirati, kar pa bo vplivalo tudi na programe dela in s tem verjetno tudi na pravice oziroma porabo uporabnikov v letu 1987. Določene posledice bo prinesel tudi nov zakon o celotnem prihodu, tako glede združevanja sredstev za sise družbenih dejavnosti kot tudi na njihovo porabo.

Poleg vseh teh težav pa ostaja še vedno odprt problem sanacije primanjkljaja Občinske zdravstvene skupnosti Hrastnik.

Metka Povhe

Ob jubileju

35 let osnovne šole Vitka Pavliča

»Knapuc«. Jutro je, pet in še nekaj minut. »Servus, knapi!« budno pozdravlja Metka. Njen dan v celodnevni šoli se prične. Prva je. Šele čez dobro uro in pol pride drugi, tretji učenec...

Šolski kombi pripelje Nadico in Francija, v najhujši zimi pa gazita s Kala. Prispejo vozači. Zajtrk je pripravljen v šoli. Učence, ki stanujejo blizu šole, budijo mame, babice, kličejo jih k zajtrku... Osem je. Končno smo vsi. Prične se pouk. V oddelku za delovno usposabljanje se učijo skrbeti zase in delajo z zaposlitvenimi tehnikami. Oblikujejo iz gline, šivajo, pletejo, delajo za Sijaj. Ure naših osnovnošolcev so podobne kot šolske ure drugih učencev. Trepetajo pred redovalnico, kontrolko. Tudi kakšen risalni žebliček se najde. In odrešilni zvonec. Potem pa rekreativni odmor. Žoga, kolenica, kojo, sprehoči. Toda zopet zvonec. Še ena ura, nato kosilo. Po kosilu aktiven počitek. Čas, ko potekajo interesne dejavnosti. Mladi gasilci tekmujejo s časom, peti razred pa s kilogrami, papirnati. Značko bi radi dobili vsi, toda čaka le pridne bralce. Lili in Sonja že plavata brez rokavčkov. Predrag je opravil kolesarski izpit. Na šolskem vrtu bodo učenci sedmega in osmega razreda posadili krompir.

Že spet zvonec. Še dve uri učnja, ponavljanja, pisanja, utrjevanja — in konec! »Servus!« Metka že hiti na svojega »knapuca«. Samo še tovarišica v zbornici. Razmišljanje. Napredek, uspeh! Tu in tam uspeh. In zopet trda pot do uspeha. Takrat pa nepopisno zadovoljstvo. Tako je iz leta v leto. Že 35 let.

Osnovna šola Vitka Pavliča je celodnevna osnovna šola. Prostore ima v sklopu osnovne šole narodnega heroja Rajka. Obiskujejo 37 učencev. Letos praznuje. O tem, kako poteka delovni dan, s čim se ukvarjajo, kaj jih veseli, so učenci napisali:

NA ŠOLSKEM VRTU

Na Frtici imamo svoj šolski vrt. Na vrtu smo spomlad prelopatili in posadili krompir, fižol, grah in drugo zelenjavo. Nasekali smo tudi fižolovke ter popravili ograjo. Vse kar posadimo v posejemo, jeseni dozorijo. Pridelke poberejo in jih v šolski kuhinji porabimo za pouk o prehrani.

Škoda, da je šolski vrt tako daleč od šole.

NA TRENINGU

Ob četrtkih imamo trening v telovadnici. Ko pridemo v telovadnico se preoblečemo v telovadne drese in obujemo teniske. Tovariš nam da žogo, da se ogrejemo. Nekaj časa mečemo na koš, nato delamo razgibalne vaje. Potem se učimo košarkarskih pravil. Včasih košarko igramo med seboj. Komaj čakam, da bo gotova nova telovadnica, ker bomo potem imeli boljše pogoje za trening.

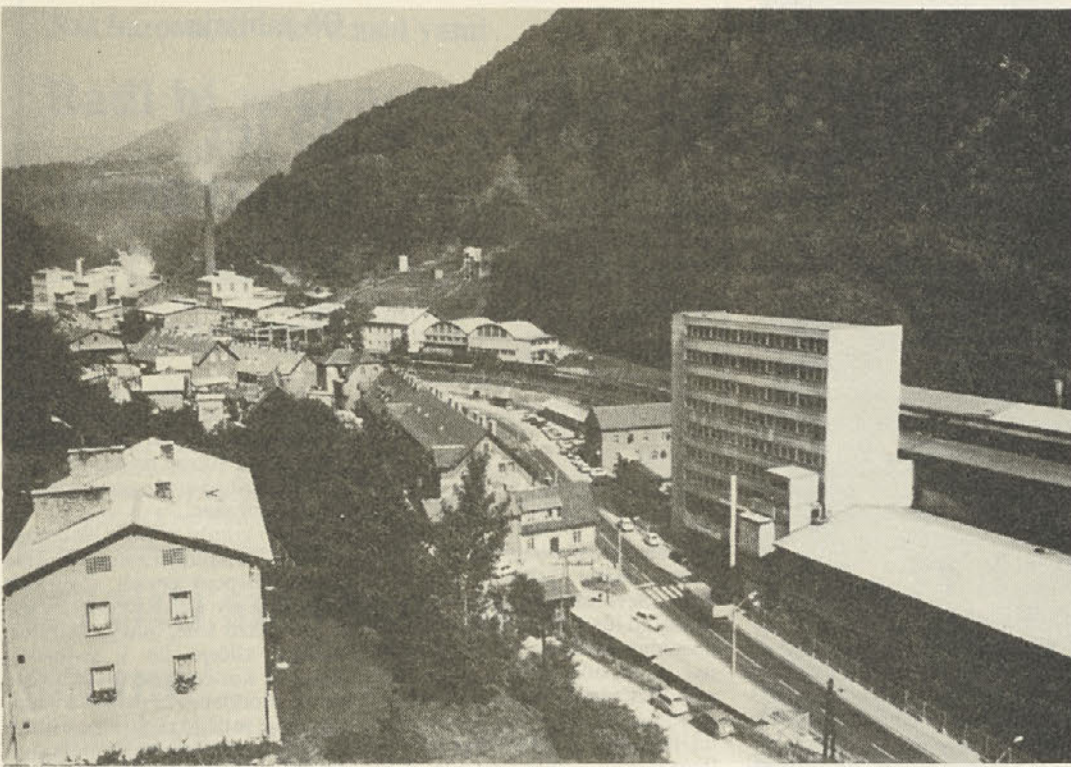
NA GASILSKEM TEKMOVANJU

V soboto smo imeli gasilsko tekmovalje. Iz naše šole je tekmovalo devet učencev. Zjutraj, ko smo se zbrali desetarji, smo izžrebali številke. Mi smo potegnili številko sedem. Tekmovali smo v A skupini. To je bilo občinsko tekmovalje. Izmed devetih skupin smo dosegli 1. mesto. Bilo smo zelo veseli. Po tekmovalju smo imeli malico. Šli smo na tribuno in počakali na razglasitev rezultatov. Dobili smo medaljo in diplomu. V ponedeljek so nam tovarišice čestitale. Za nagrado smo dobili kremne rezine.

NA DELU

V jeseni smo šli v Turjek Stojanu. Ko smo prišli na kmetijo, je stric pripravil košare in začeli smo pobirati jabolka. Kmalu je začelo deževati. Stojan nas je peljal k stroju. Skrili smo se pod kozolec. Marko se je vsedel na motorin ga vžgal. Potem smo šli jest. Gospodinja nam je pripravila slanimino in domači kruh, zraven smo pili buncovec. Odšli smo tudi v hlev, kjer smo videli kravo, bika in telčka ter dva prašiča.

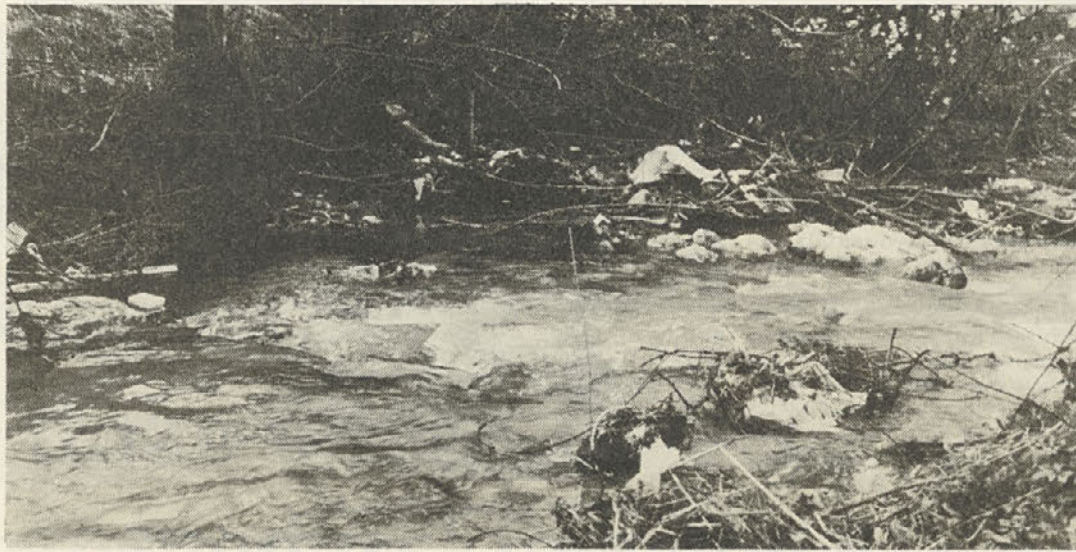
Fantje so našli kolo in se peljali z njim. Kmalu nato smo se poslovili in s tovarišico Anko odšli na avtobusno postajo in se odpeljali domov. Bilo je lepo.

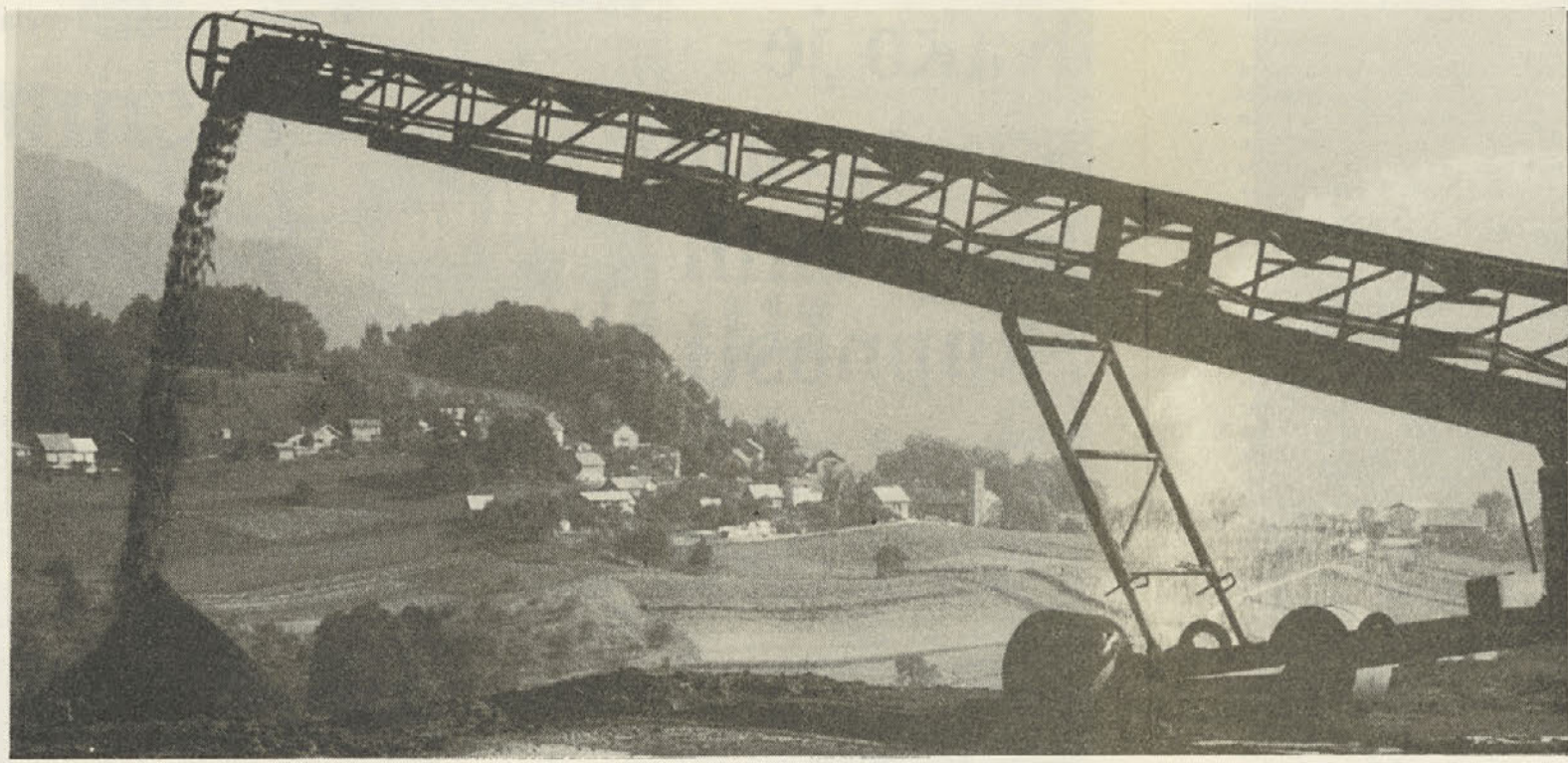
Slabim stanovanjskim razmeram se večkrat pridruži še slab zrak bližnje industrije.

Ne, teh odpadkov ni napravlil potok Boben!

Kje je čas, ko je bila naša reka še čista?

Deponija pepela nad Prapretnim. Le kdol lahko ostane ravnodušen, ko začne pihati veter.

Dvigovanje ekološke zavesti pa vendarle ni dovolj, če...

Neslavni rekordi, ki močno skrbijo

Tako je danes – kako pa bo jutri?

V zadnji številki Našega barometra smo našim bralcem obljubili, da se bomo s temo ekologije ponovno oglasili. K temu nas je zavezal tudi sklep sekcijske razprave o zgraditvi termoelektrarne-toplarne Trbovlje. Sklenjeno je bilo, da spregovorimo na eni od naslednjih sekcijskih razprav izključno o onesnaževalcih iz naše občine in o pogledih ter načrtih za rešitev žgoče ekološke problematike v Hrastniku.

Glede na intenzivne razprave in povečano stopnjo osveščenosti bi lahko ekološko oziroma z njo povezane probleme ocenili kot novost oziroma celo kot modno muho. Povedati pa je treba, da je ekologija stara veda, saj prvi znani ekološki ukrepi, povezani s prekomernim onesnaževanjem zraka izvirajo iz Velike Britanije že s konca 19. stoletja. Tudi za hrastniške razmere obstajajo prvi pisani viri o zahtevah po saniranju ekoloških razmer že iz leta 1919. Razmere v Sloveniji in vprašanje kakovostnega okolja nas skozi različne dokumente prepičajo o tem, da se zavest in aktivnosti na

velik vpliv. Vplivi rudarjenja na zemljišče in uporabo prostora, ki je vezana na to dejavnost, so nam vsem znani. Vsakdo lahko oceni tudi posledice dnevnih kopov. Pred nami je dejstvo, da se bo izkop premoga še povečal in zavedati se moramo tudi teh posledic. Rudniška toplarna prispeva tretjino vseh emisij žveplovega dioksida v občini (drugo tretjino prispeva kotlarna v TKI in tretjo individualna kurišča).

Sijaj vpliva na okoljes svojo galvanjsko dejavnostjo in z emisijami iz lakirnice. Postavlja pa se tudi vprašanje galvanjskih muljev in odpadka.

KOP pri izvajanju komunalnih storitev vpliva na okolje z deponijami komunalnih odpadkov. Pri reševanju tega problema moramo odgovoriti na vprašanje kam in koliko ter kako bomo deponirali komunalne odpadke. Rešiti je treba tudi vprašanje fekalnih odpadkov oziroma centralne čistilne naprave. Pomembno je tudi vprašanje kakovosti pitne vode in varovanja vodnih zajetij.

TKI Hrastnik je zaradi vrste proizvodnje in njenega vpliva na okolje največji onesnaževalec v občini. Na okolje vpliva z emisijami fluoridov oziroma fluorja. Kljub novim napravam za čiščenje dimnih plinov, ta problem še zdaleč ni rešen, saj je sedaj ob

problem steklenih odpadkov, v kolikor jih ni možno ponovno izkoristiti v proizvodnji, nevarne pa so tudi odpadke po obdelavi stekla. Pomemben korak k znižanju obremenitve ozračja sta TKI in

Poudariti je treba katastrofalen obseg umiranja gozdov v Sloveniji, ki ima hude narodno-gospodarske posledice. Prve objektivne in mednarodno primerljive podatke o stopnji poškodovanosti gozdov v Sloveniji je leta 1985 dal celovit popis Inštituta za gozdno in lesno gospodarstvo SRS. Po teh je prizadetih že nekaj več kot 55% gozdov. Predvsem gre za jelko, smrko in bukev, poškodbe pa se kažejo tudi na drugih drevesnih vrstah. Problematiko propadanja gozdov je Skupščina SR Slovenije posebej obravnavala in ob tem sprejela vrsto pomembnih ugotovitev in sklepov.

znižani emisiji fluoridov, tok letih preusmerjen v odpadne vode. Zgrajen je nov obrat za predelavo odpadne sadre in s tem je rešen problem približno polovice vse odpadne sadre. To je velik prispevek k reševanju ekološke obremenitve, vendar moramo istočasno poudariti problem deponiranja oziroma reševanja druge polovice sadre in se zavedati vplivov take deponije na okolje.

Velika nevarnost so tovari večjih količin nevarnih snovi

V sekcijski razpravi smo spregovorili tudi o vplivu prometa

Vpliv povišanja naravne radioaktivnosti v bližini termoelektrarnih objektov kot je TE Trbovlje na človekovo okolje

Termoelektrarne na premožnost pomembni onesnaževalci zraka in tudi vode. Po stopnji ogrožanja je daleč najbolj zaskrbljujoče onesnaževanje z SO₂, zatem pa pridejo po vrsti še drugi onesnaževalci zraka:

- dušikovi oksidi (NO_x),
- pepel iz elektrofitrov,
- uravna radioaktivnost v pepelu (uran in torij s potomci kot so radij in svinec

210Pb) ter plinasti radon iz odlagališča pepela. Ukrepi, ki zmanjšujejo vpliv povišane naravne radioaktivnosti. Bistveni pasoseveda čimboljši elektrofitri za odstranitev pepela in primerno odlagališče za ta pepel.

Zasavski rjavci premogi vsebujejo po meritvah IJS tipično 4 do 6 ppm urana (le redko do 10 ppm), kar je le 2 do 3 krat več kot tipična zemlja v okolici. Posebej se radioaktivne komponente koncentrirajo v pepelu, tako da vsebuje pepel rjavcega premoga iz Hrastnika in Trbovlje 3 do 5 krat več urana kot zemlja iz okolice. Radija in radioaktivnega svineca je relativno nekoliko več (10 do 20 krat).

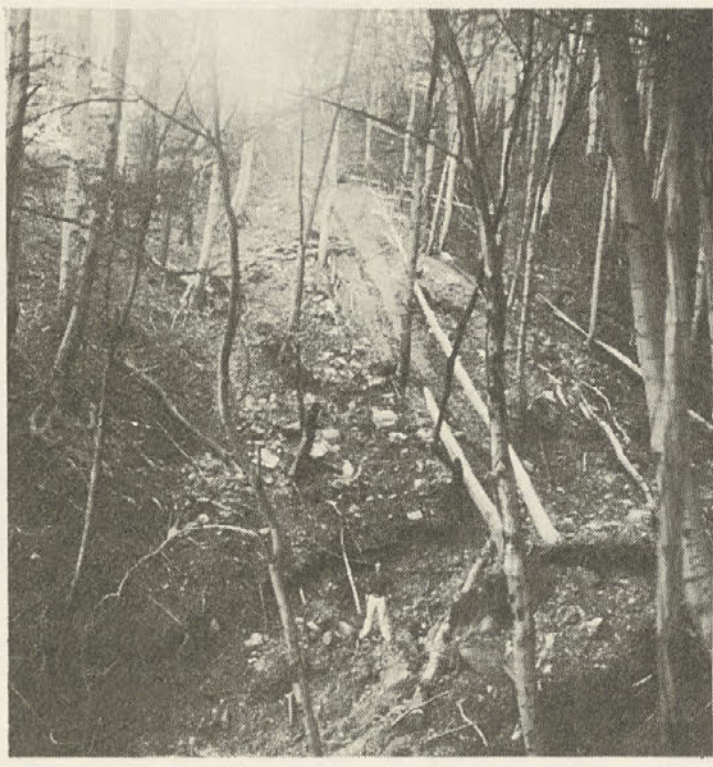
Pri sežigu 100 ton premoga/uro gre iz TE Trbovlje v okolje vsaj 2% od 30 ton pepela na uro. Od tod izračunana radioaktivna emisija je sicer primerljiva z emisijo jedrske elektrarne ob normalnem obratovanju, vendar pa ne poveča naravnega ozadja, kateremu smo ves čas izpostavljeni, za več kot kak odstotek.

Vpliv radona, ki izhaja iz odlagališča pepela, je zaznaven le na samem odlagališču, v okolici pa je neznaten.

Rudniške separacije sicer že celo stoletje povišujejo vsebnost radija v Savi in njenih sedimentih, vendar pa v podtalnici ni zaslediti bistvenega povišanja koncentracij radija.

Ugotovimo lahko, da bi namestitve filtrov z visokim izkoristkom bistveno znižala sedanjí vpliv naravne radioaktivnosti na okolje, ki pa že sedaj ni znanen.

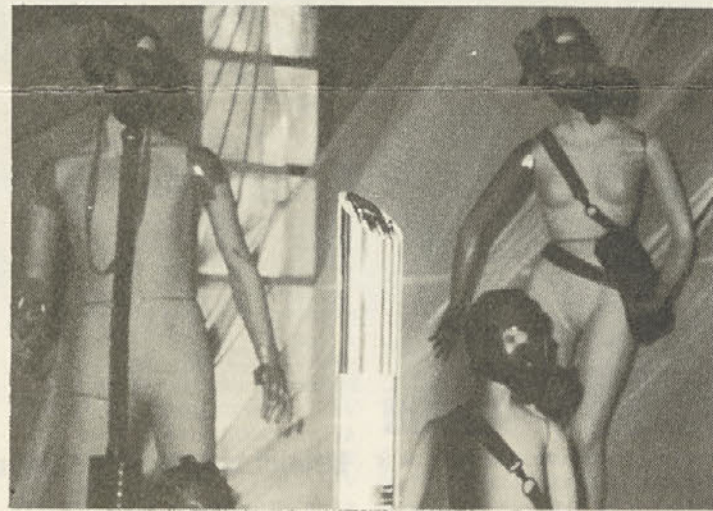
dr. Dušan Brapič

Koliko je za take prizore naše krivde?

Zagorska nesreča nam je lahko dober nauk.

Sporočilo štafete mladosti — dvigniti ekološko zavest!

Štafeta mladosti letos drugače

Slovenski mladinci smo že na 12. kongresu ZSMS v Krškem sklenili, da bomo spremenili koncept obeleževanja štafete mladosti. Zato smo se dogovorili, da bomo namesto sprehajev štafetni palici organizirali festivalne dneve, kjer bomo osrednjo pozornost namenili mladinskim problemom.

Tako smo organizirali v Sloveniji sedem festivalnih dni. Zasavski mladinci smo skupaj s posavskimi in dolenskim organizirali festivalni dan z ekološko vsebino. Odlčili smo se namreč, da bomo poudarili ta najhušji zasavski problem in tako poskušali prispevati k obveščanju občanov revirskih občin in širše družbenopolitične skupnosti.

Organizirali smo okroglo mizo, na katero smo povabili strokovnjake in predstavnike delovnih organizacij — naših največjih onesnaževalcev. V razpravi so nas informirali o alarmantnem stanju na področju zdravja prebivalcev naših občin, o onesnaženosti zraka, vode, o uničenosti gozdov, spregovorili pa smo tudi o ukrepih, ki jih onesnaževalci izvajajo in ki jih bodo morali še upoštevati. Sprejeli smo vrsto zahtev, ki smo jih naslovili vsem odgovornim in upravnim in samoupravnim organih, ter DPO v Zasavju in v Slove-

niji, ter vsem onesnaževalcem. Sklenili smo, da si bomo tudi naši organizaciji prizadevali s svojimi oblikami in metodami dela, da bo skrb za zdravo in čisto delovno in bivalno okolje postala nujna ne samo vsem mladim, temveč tudi vsem ostalim delovnim ljudem in občanom.

Ekološko naravnana je bila tudi dokumentarna fotografska razstava, s katero smo nazorno pokazali trenutne razmere v našem okolju. Učenci srednješolskega centra Miha Marinko in osnovnošči so spregovorili o problemu ekologije na internih razpravah, trbovelski pionirji pa so opravili tudi ekološki pohod.

Festivalni dan je bil tudi kulturni dogodek, saj smo predstavili avtorsko televizijo, naše glasbene in plesne amaterske ustvarjalce, ter literate. Predvajali smo tudi video filme in glasbene posnetke. Festivalni dan smo seveda končali s plesom.

Drugačnost štafete mladosti ni samo v tem, da smo spremenili način obeleževanja, ampak predvsem v tem, da smo si postavili veliko nalogo — izboljšati naše okolje, ki ni zaključena z odhodom štafetne palice v druge kraje, ampak jo bomo kot štafeto sporočilo uresničevali v svojih aktivnostih tudi v prihodnje.

Komunisti o vzgoji in izobraževanju

Težji del nalog je še pred nami

V skladu s svojo opredelitvijo, da zagotavlja čimvečjo javnost dela, se je občinski komite ZKS odločil, da bo prek komisije za informiranje tudi v Našem barometru poročal o svojem delu. Današnji prispevek je prvi, potrudil pa se bomo, da ne bo tudi zadnji.

Spodbujeni s pripravami na 5. sejo CK ZKS, ki je osrednjo pozornost namenila vzgoji in izobraževanju, smo se tudi v občinski organizaciji ZK Hrastnik odločili, da temu področju posvetimo nekaj več časa in pozornosti. Pri razmišljanju, kako se lotiti te naloge, smo bili enotni, da moramo najprej (s)poznati stanje na področju vzgoje in izobraževanja v naši občini, in šele na tej podlagi opredeljevati svoje naloge. Zato je predsedstvo OK ZKS konec lanskega leta imenovalo delovno skupino za pripravo Ocene stanja na področju vzgoje in izobraževanja v občini Hrastnik (mimogrede: podobna ocena je bila izdelana tudi v 1984. letu, kar kaže, da zveza komunistov vzgoji in izobraževanju ne namenja le enkratne pozornosti).

Ko je bila ocena izdelana, so o njej razpravljali v osnovnih organizacijah ZK, ki naj bi oceno dopolnile in dogradile. Gledano v celoti je bila razprava dovolj kvalitetna in poglobljena in je opravila svoj namen (to »poprečje je posledica povsem razumljivega dejstva, da vse osnovne organizacije ZK ne morejo zagotoviti enako dobrih razprav). In če pogledamo, čemu so komunisti namenili največ pozornosti? To so bila predvsem naslednja tri področja: srednje usmerjeno izobraževanje, Zasavski srednješolski center — rudarska usmeritev in izobrazbena struktura prebivalcev občine Hrastnik.

Sklepni del vseh aktivnosti v zvezi z obravnavo ocene stanja na področju vzgoje in izobraževanja pa je bila seja občinskega komiteja ZK. Za to sejo je bila pripravljena kratka primerjava med ocenami iz 1984. leta in 1987. leta, v kateri se ugotavlja, da je bilo precej tedanjih

sklepov uresničenih (zagotavljanje prostorskih, kadrovskih pogojev itd.), nekatere naloge pa zaradi prepletanja različnih koliščin še niso bile opravljene (prenos rudarske usmeritve v Hrastnik, spreminjanje slabe kvalifikacijske strukture v OZD). Vendar jih potreba v predvidenem času tako ali drugače rešiti (roke in končne rešitve naj opredelijo pristojni subjekti). Poleg teh nalog je občinski komite ZK sprejel še nekaj sklepov. Nadaljevati je treba s podružbljanjem vzgoje in izobraževanja. V ozidh bodo morali okrepiti oziroma razviti kadrovske — izobraževalno funkcijo, da bi dvignili kvalifikacijsko strukturo zaposlenih. V republiških organih si morajo delegati prizadevati za uveljavitev načela, da zagotavljanje pogojev za delo v vzgoji in izobraževanju ne sme biti odvisno od ekonomske moči občine, ampak da je to odgovornost cele družbe, upoštevaje načela solidarnosti in vzajemnosti. Mladim je treba omogočiti in pomagati, da razvijejo vse svoje sposobnosti in se oblikujejo v celovite osebnosti. Potrebno je poiskati najracionalnejšo obliko organiziranosti organizacij s področja vzgoje in izobraževanja.

Sprejeti sklepi so pravzaprav dogovor za akcijo, kar pomeni, da je težji del naloge še pred nami. Prepričani smo, da bo naslednji »obračun« pozitiven.

Poleg vzgoje in izobraževanja je seveda občinski komite ZK obravnaval tudi druga pomembna vprašanja (gospodarjenje, razvojni načrti občine in Zasavja npr.) ter s svojimi sklepi in stališči poskušal prispevati svoj delež k njihoveu hitrejšemu reševanju. Koliko smo bili pri tem uspešni, pa bomo ocelni na letni seji občinskega komiteja ZK. O tem bomo poročali v naslednji številki Barometra.

Komisija za informiranje pri OK ZKS Hrastnik

Vprašanja zborov občanov KS Steklarna – marec 1987

Kje občane čevelj žuli

Kljub evidentnim prizadevanjem izvajalcev (KOP) v letu 1987 je bilo na vseh zbiorih občanov ocenjeno delo kot nepravčasno in premalo kakovostno, poleg tega pa ljudi najbolj moti neprimeren odnos neposrednih izvajalcev (traktoristi, vozniki tovornjakov s plugi), ki kljub točno predpisanim trasam pluzenja ne izvajajo v celoti in neodgovorno.

...

Izredno veliko pripomb je bilo izrečenih na račun malomarnega in neodgovornega ravnanja s smetnjaki, kakor tudi sprotnega čiščenja oziroma odstranjevanja razsutih smeti (veliko število uničenih smetnjakov, novih ni možno dobiti). Že v letu 1986 smo zahtevali od ustreznih komisije, imenovane za ureditev odlagališč odpadkov in odvosa smeti, da se v strnjini naselij namestijo kontejnerji, vsak hišni svet pa mora zagotoviti tudi smetnjake. Isto velja tudi za lastnike individualnih stanovanjskih hiš, kakor tudi določitev ustreznih odlagališč.

Na vseh zbiorih občanov so kritično ocenili število smetnjakov, ki so uničeni, dotrajani, ali pa jih sploh ni. Niso bili zadovoljni z odgovorom, da za to ni denarja, kajti če hočemo vsaj delno realizirati cilje stalnih aktivnosti akcije Očistimo svoje okolje, niso za to dani osnovni pogoji. Predlagano je bilo, da mora samoupravna stanovanjska skupnost zagotoviti posode za smeti oziroma jih obnavljati.

...

Oskrbna z vodo je v krajevni skupnosti sicer zadovoljiva, vendar so krajanj z območja Frtice ponovno opozorili na oporečno kakovost vode (kalna). Ta pojav je posebej izrazil že ob najmanjših nalivih, tako da obstaja sum o kvaliteti vode. Ta problem bi morali rešiti z ustreznimi dogovori s TKI, ki je velik porabnik vode, o čemer je bila razprava že tudi na delegatski skupščini v smislu uporabljanja izključno tehnološke vode za potrebe TKI Hrastnik, za prebivalce krajevne skupnosti pa zagotoviti drug ustrezen vir pitne vode. Občasno je pomanjkanje vode na Grajski poti (vrtce Steklarna), kar predstavlja potencialno nevarnost za pojav raznih bolezni.

...

Kljub temu, da se občani zavedajo, da ni dovolj denarja za vzdrževanje stanovanjskega fonda, pa je bilo veliko pripomb k vzdrževanju zelo dotrajane stanovanjskega fonda (posebno steklarske kolonije, stolpci v naselju Podkraj).

Ker zhrani denar v strukturi stanarine ne zadostja za najnujnejša popravila (strehe, instalacije, fasado) so predlagali, da se v okviru samoupravne stanovanjske skupnosti sprejme konkretni dogovor o zagotovitvi financiranja kritičnih stanovanjskih objektov (starih stanovanjskih hiš) s preračunovanim zbranim sredstev za vzdrževanje stanovanjskega fonda in z ustreznimi dogovori z delovnimi organizacijami, katerih delavci ali upokojenci živijo v takih objektih.

Glede na to, da je stanovanjski fond v krajevni skupnosti Steklarna najbolj dotrajan in so bivalni prostori dejansko neprimerni, odlaganje nujnih vzdrževalnih del iz leta v leto pa takšno stanje še poslabšuje, bi morali temu problemu ustrejni organi nameniti več pozornosti in tudi predlagati konkretne rešitve.

Samoupravna stanovanjska skupnost bi opozorila na problem, ki je v tem, da se izvajalci, raznih popravil na objektih, ne obnašajo racionalno, veliko je slabo opravljenega dela, kakor tudi neodgovornega odnosa. Zato smatramo, da bi morali biti zagotovljen ostrejši, predvsem pa stalni nadzor nad izvajalci del, ki neracionalno trošijo že tako skromna sredstva za vzdrževanje.

Opozorjeno je tudi bilo, da v večini stanovanjskih objektov niso nameščeni gasilni aparati, niti jih stanovalci ne vzdržujejo v skladu s pravilniki o vzdrževanju te opreme.

Skupnost krajevnih skupnosti HRASTNIK

Turistično društvo HRASTNIK

Hortikulturno društvo sekcija-Hrastnik

Naš portret

Štefan Potočnik

Mladost se sama prerada skoči v starost. On, Štefan Potočnik, tega skoka še nekaj časa ne bo dopustil. V Anteni, reviji za mlade posrca, je reševal križanko, ko sem prisopihala do njegove hiše v Krnicah. Tako visoko je, da kumu sega skoraj do ramen. Na tem hribu bi morali živeti sami mladi, vztrajni in korajžni ljudje.

Usta so se mu razlezla v širok nasmeh, pozdrav je bil prijazen, stisk roke tako močan, da ga kljub njegovi veliki in močni postavi ne bi pričakovala. Ja, pozna se, da mlada kri teče v njegovih žilah. Tiste poljske, ki jo je ob rojstvu od matere in slovenske, od očeta, tam v daljni Franciji prinesel na svet, verjetno že zdavnaj ni več. Ni da bi štel tiste mililitre, ki so odkleli ob praskah in odrgninah po komolcih in kolenih, ko se je kot pobič podil v svojem rojstnem kraju in kasneje očetovem, v Zagorju. Tam blizu dvaindvajsetih litrov jo je odklelo v stekleničke, iz njih so kasneje življenje in zdravje črpali drugi.

Pogosto vidimo, bodisi na televiziji ali v časopisu poziv krvovalcem. Koliko nas je, ko gre to čisto mirno mimo nas? Koliko pa je spet tistih, ki jim to pomeni nekaj podobnega kot vojaški poziv, na katerega se moraš odzvati. No, Štefan je že eden tistih. Ko je prve 4 decilitre njegove srčne tekočine, skupine A, odklelo v stekleničko, niti ni pomislil, da bo pravi krvovalalec.

»Bil sem pri vojaki. Drugi so šli, pa sem šel še jaz, no dvakrat. Še nekaj nagradnega dopusta sem zato dobil.«

Mogoče je tako hotela usoda, med preživljanjem tega dopusta je spoznal dekle, ki je kasneje postala njegova žena in mama njunih dveh otrok.

»Ko sem odslužil domovini, sem se zaposlil v kemični. Enkrat so zbirali krvovalce, pa sem si mislil, če je bila v vojski dobra, bo pa še doma in sem šel z drugimi. Enkrat, pa dvakrat, največkrat trikrat, včasih tudi štirikrat na leto. Kakor kdaj, včasih so jo vzeli 4, drugič samo 3 dl. Ko sem jo dal štirideset krat, sem si obljudil, da bom zdržal do petdeset. Sedaj sem jo dal dvainpetdeset krat in nič več ne razmišljam, kolikokrat še. Vem samo, da vse dotlej, dokler bom zdrav, ali pa če bodo zdravniki rekli, zdaj je pa dovolj. Glede na počutje mislim, da to še ne bo kmalu, ha, ha, ha. To je tako kot solidarnostni šiht. Veš, da pomagaš, ne sprašuješ se komu. No, včasih zveš. Neke papirje sem urejal na občini, pa mi je ženska na oni strani mize rekla, da je dobila mojo kri. Priznam, da mi je godilo. Bolj resnično je vse postalo, nekaj te spreleti, kar potem žene naprej.«

Ta možakar nima samo železne zdravja, tudi njegova volja je take sorte. Krnice — Šavna peč, obrobna krajevna skupnost, kjer se morajo prebivalci zanesti predvsem nase in na svoje delo. Tu ni trgovin, šole, še gostilne in asfaltne ceste ne. Ja, ceste. Makadam je res brez lukenj, dobro so ga posuli, odjuga pa je le naredila svoje. Kako so ti ljudje, hiše sploh niso redke, veliko je novih in še rastejo, v letošnji, s snegom radodarni zimi hodili po vsakodnevnih nujnih poteh? »Čisto lepo. Zbrali smo se,

vsak s svojo lopato, pa smo ga skidali. S fičkom, ki je videl že boljše čase in sploh veliko dal skozi, sva se z ženo potem vsak dan vozila v dolino. Po tem našem hribu je tako bolje, da ga skidamo, kot če zorjemo. Ta mandat imamo predsednika KS na našem hribu (Krnice), tudi sam sem član predsedstva krajevnih konference. Prejšnji mandat je bil z onega hriba (Šavna peč). Takrat so si oni uredili nekaj stvari, zdaj smo pa mi na vrsti, ha, ha. V planu IV. samopriskevka je tudi asfaltiranje ceste. Moja žena ne verjame, jaz sem pa prepričan, da bom kmalu lahko šel tudi peš v dolino, pa bom imel vseeno čiste čevlje. Težava je le v tem, da je tu še precej pravih kmetov, ki se bojijo za vsako pest zemlje.«

Gotovo jim bo uspelo, kot jim je uspelo zgraditi rezervoar za vodo. Cevi so dobili, ostalo so opravili sami. V vseh hišah je sedaj vodovod. Sami vsako leto dvakrat naročijo analizo vode. To je voda, ki zasluži, da bi jo zapisal v veliko začetnico. Ko pride račun, ata Štefan znesek razdeli s številom hiš v zaselku, potem pa on ali Štefan mlajši od vrat do vrat, dokler ni zbran celotni znesek za poravnavo računa. Pravzaprav je ni stvari, ki se je ne bi lotil. Še sukanje okrog štedilnika mu ni tuje. Precej zemlje je okrog hiše. Od kar so pri elektrarni v Trbovljah postavili orjaka med dimniki, ta zemlja ob skrbni negi tudi precej daje. Pozabljeni so časi, ko se je fižol ustavljal pri 20 cm, ko je pred njihovimi očmi umiral vinograd. Z ženo sedaj urejata novega, štiri puse zredita vsako leto s svojimi prideiki, pa za sinove zaičke je tudi dovolj krme.

Zazvonil je telefon. Ja, tudi tega imajo skoraj pri vsaki hiši. Veliko prostovoljnih ur je bilo opravljenih, da so si napejali to razkošje, kot so takrat mislili, pa to že dolgo ni več. Štefan je bil mestni človek. »Še koša nisem poznal, ko sem prvič prišel na ženin dom na Kovku. Danes pa znam kositi, orati, celo nakladati seno na voz. Žena je ena izmed petih hčera. Pa se pridne kot mravlje. Saj mi ni ostalo drugega, kot da se še sam naučim, da ne bi zleđal med njimi kot stor.« Ženino družino je sprejel kot svojo. Če se zberejo vsi, jih je res polno hišo, še zašpilajo si katero. Kjer muzika brenka, hudobija odklenka, pravijo, med takimi ljudmi res nima kaj početi. Pa neovščljivost in take nebodigatreba stvari tudi ne. »Samo zdravja si želim, da bom lahko delal in zaslužil, drugega ne potrebujem,« je dejal. »Ljudje so tako malo pripravljeni storiti za svoje zdravje. Delam v zdravju škodljivem delovnem okolju. Na razpolago imamo vsa mogoča zaščitna sredstva, pa jih delavci ne uporabljajo, vsaj vseh in zmeraj ne, potem pa jamrajo. Že dolgo sem pri tem delu, pa sem na srečo zdrav kot dren. Še živko (živo srebro) mi ne more do živga, čeprav imam kar precej opravka z njim. Zakaj potem ne bi pomagal tistim, ki niso moje sreče?«

Vse kar bi še rekla bi bilo preveč, morda le to, da bi takih Štefanov potrebovali za en razred.

Joži U.

Predstavljamo vam...

Krajevna skupnost Boben

Krajevna skupnost Boben, oziroma Čeče, kot jo še vedno krajanji sami navadno imenujemo, leži na obrobju občine Hrastnik, na njeni meji z sosednjo trboveljsko občino, kjer se nahaja tudi drugi del naselja Čeče, deli pa ju potok Boben. Če greš iz Hrastnika proti Čečam, stopiš najprej v ozko skalno tesen, kjer je prostora samo za potok in cest-. Soteska pa se počasi razširja in ustvarja pogoje tudi za življenje, tako se pojavijo prve hiše. Dolina pa se vedno bolj odpira, dokler se popolnoma ne izgubi na travnatih in gozdnih pobočjih Klobuka, Kala in proti Mrzlici. Ta pobočja pa niso osamljena. Na njih so razmetane kmetije, ki pa niso več tiste prave kmetije kot nekoč. Tod prevladujejo mešane kmetije, pri katerih so možje navadno zaposleni v delovnih orga-

Hrastnik, v šole usmerjenega izobraževanja pa v druge sosednje občine Trbovlje, Zagorje, pa tudi v Celje in Ljubljano. Torej so Čeče povezane s Hrastnikom z avtobusno progo. Avtobus pelje ob vseh pomembnih urah, ki so vezane na pričetek ali konec delovnega časa v delovnih organizacijah in pouka v šolah. Kraj pa še vedno nima trgovine. To je dolgoletna želja, težnja in v zadnjem času že skoraj zahteva krajanov. Naša krajevna skupnost se glede na število prebivalcev širi. Številne, že zgrajene nove hiše, tiste, ki se še gradijo in za katere je znano da se bodo, dovolj zgovorno kažejo na to, da se bo število prebivalcev še večalo, da se bo mnogo družin, predvsem mladih, iz drugih krajevnih skupnosti v občini preselilo k nam. Za ugodne pogoje

SZDL. Delo družbenopolitičnih organizacij poteka v domu DPO Čeče, kjer so na razpolago dovolj veliki prostori, ki jih uporablja prosvetno društvo za svoje prireditve. Na žalost pa tudi teh ni veliko, če pa so že, pa razen proslave za 8. marec, skoraj niso obiskovane. Tu deluje tudi osnovna organizacija ZSMS, katere delo je v zadnjem času nekoliko oživel. Tu pa imajo svoje prostore tudi upokojenci, ki pa jih sploh ne uporabljajo, čeprav menimo, da predstavljajo upokojenci s svojimi družinami kar eno tretjino krajanov. Ugotovimo lahko, da tudi naša krajevna skupnost plačuje davek napredka, vedno večjega uveljavljanja množičnih sodobnih informacijskih medijev — televizije, radija, saj se krajanji zelo redko družijo med seboj, kar se vidi tudi

iz obiska na zborih krajanov, kulturnih prireditvah in sestankih.

Načrti krajevnih skupnosti za prihodnje, ki bodo spričo zaostrene gospodarske situacije le težko uresničljive želje, pa so predvsem ureditev krajevnih cest. Trenutno urejajo in jo bodo še nekaj časa — cesto Kolar — Goveji potok, temeljitega popravila je nujno potrebna cesta Senčar — Ravne, pa cesta, ki povezuje Goveji potok in Ravne, ter tudi asfaltna cesta Hrastnik — Kolar, ob kateri naj bi uredili javno razsvetljavo in dogradili avtobusne postaje. Predvsem mladinci bi potrebovali urejen prostor za športne dejavnosti poleg doma DPO, kjer bi morali sanirati potok Katarinščica in nato ustrezno urediti zemljišče. Vsi krajanji pa potrebujemo trgovino in ob vse večjem številu mladih družin, ki imajo majhne otroke, pa sta oba starša zaposlena, tudi vrtec, za kar pa bo treba razširiti oziroma adaptirati dom DPO Čeče.

Torej, veliko želje, veliko načrtov, malo denarja, pa veliko dela in dobre volje, smisla za skupno delo in prostovoljno pomoč, pa bomo tudi Čečani uresničili zastavljene cilje.

Karli Senčar

nizacijah, žene pa so ostale doma. Torej je prebivalstvo pretežno delavsko. Nekatere kmetije sodelujejo s kmetijsko zadruho pri odajanju mleka in pririji živine, večinoma pa pridelujejo za svoje potrebe. Krajanji so zaposleni v vseh delovnih organizacijah v Hrastniku, največ v Rudniku. Medtem ko so še pred nekaj časa žene navadno ostajale doma, pa se je sedaj tudi to spremenilo in večinoma mlajši žene ter deklet je zaposlenih.

Krajevna skupnost nima šole. Otroci se vozijo v osnovno šolo v

bivanja v določenem okolju pa je potrebna tudi ustrezna infrastruktura — tja pa sodi nedvomno pridobitev trgovine, ki bo ostala prioriteta naloga vseh samoupravnih organov v krajevni skupnosti.

Delo družbenopolitičnih organizacij je vezano na delo posameznih skupin in posameznikov, največkrat tistih, ki so nosilci funkcij v družbenopolitičnih organizacijah. Tako zelo slabo deluje delegatski sistem in delo delegacij, terenskih odborov krajevnih skupnosti, organi in sekcije krajevnih konference

Drobci iz zgodovine Bobna

● Na današnjem bobenskem območju doslej niso našli nikakršnih materialnih ostankov iz prazgodovine in starega veka. Da je v neposredni bližini v prvih stoletjih našega štetja bival rimski živelj, pričajo trije nagrobniki, vzdani pri cerkvi sv. Katarine na trboveljski strani Čeč.

● Z obdobjem slovenske naselitve pa utegne biti povezano ime vzpetine Gradišče nad Bobnom. Gradišča so se imenovala utrjena središča žup, ozemelj slovenskih plemen. V gradišču je bilo županovo bivališče in tam so bili posveti starešin. Kje iskati meje domnevne župe in njeno središče, ni mogoče reči. V bližini sta še dve gradišči — nad trboveljskimi Lokami ter med Pleskim in Logom.

● V čas srednjeveške naselitve segajo tudi krajevna, ledinska in vodna imena. Boben se je prvotno imenoval samo potok z izvirom v kotu med Humičem in Mrzlico. Ljudem se je vtisnil v spomin po glasnem toku, podobnem bobnenju. Ravne so dobile ime po ravninski legi na polici in Goveji Potok po govedu, kot npr. Turje po davno izumrlem divjem volu turu. Ime Čeče je ljudska pokrajinska oznaka z istim korenem kot osebni imeni Čeč ali Čeček. Pri vseh treh imenih gre bržkone za okrajšave iz osebnih imen, tako da prvotne oblike ni več mogoče prepoznati.

● Krajevne imena s tega območja se pojavijo v pisanih virih v drugi polovici 13. stoletja, ko so se že utrdile podložniške kmetije kot osnovne gospodarske enote. Otokarjev urbar laškega gospostva iz let 1265—67 pozna zaselka Ravne

in Goveji Potok, kamor prištevata tudi Dolenjce in Gorenjce. V Ravnah (v urbarju nemško ime Eben) so bile tedaj tri navadne in županova kmetija, v Govejem Potoku (nemško Rinderspach) pa omenja urbar šest navadnih kmetij in župana. Vse do novejših dobe v pisanih virih ni najti Čeč, ki so bile le ljudsko pokrajinsko ime, soteska Bobna pa je bila še pred dvesto leti nenaseljena.

● Do konca fevdalne dobe leta 1848 so bili prav vsi kmetje z današnjega bobenskega področja podložniki zemljiškega gospostva v Laškem. Število domačij se je povzpelo na šestnajst (v 13. stoletju enajst), spadale pa so pod sosesko sv. Marka. Prebivalci so bili v veliki večini kmetje, le tu in tam se od 16. stoletja pojavi kakšen rokodelc, kasneje še dve žagi in dva mlina.

● Rudarstvo in industrija v bližnji hrastniški dolini sta korenito vplivala tudi na razvoj okoliških zaselkov. Kmečki sinovi in hčere so si poiskali delo in zaslužek, od leta 1878 stalno nastajajo v Bobnu in Čečah zasebne delavske hiše, zdaj močno pomešane s kmečkimi.

● Partizanske enote so se zadrževale v Čečah vsa štiri leta narodnoosvobodilne borbe. Njihova dejavnost se je še posebno okrepila leta 1944. Skupina partizanov, domačinov, je 4. decembra napadla nemške policiste nad Govejim Potokom, 16. decembra je sledil napad na kolono pri Ravnikarjevem mostu, 23. decembra pa je v Bobnu padlo kar sedemnajst sovražnikovih vojakov.

Boris Golec

Program dela in nalog krajevnih skupnosti za leto 1987

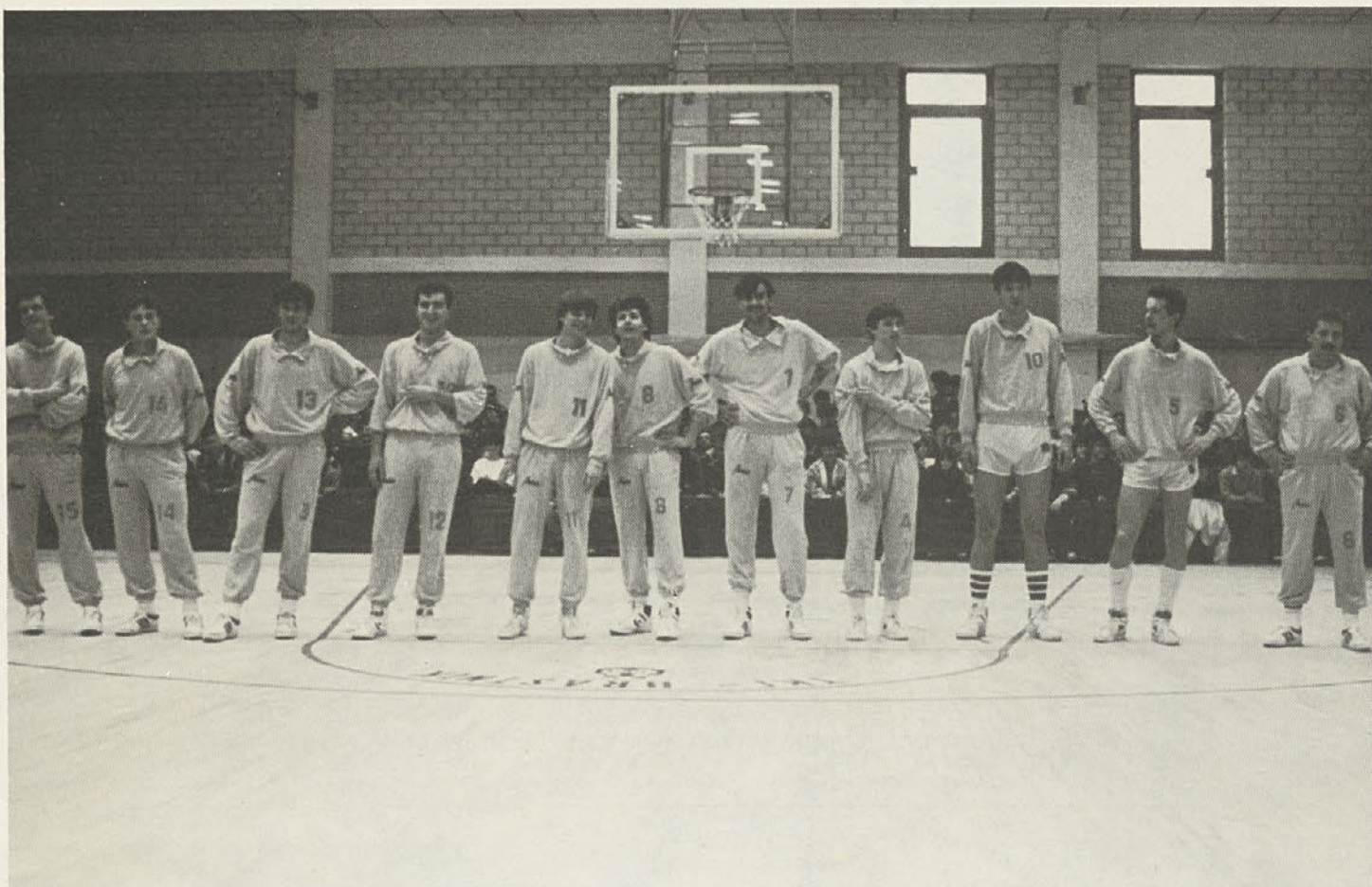
1. Nadaljuje se s posodobitvijo ceste Kolar — Goveji potok
2. Pripravi se projekt za posodobitev ceste Senčar — Ravne
3. Uredi se potok Katarinščica ter izravna zemljišča okrog doma DPO — igrišče
4. Izdela se odvodnjavanje in gramoziranje krajevnih cest
5. Pripravi in izdela se projekt za javno razsvetljavo Hrastnik — dom DPO (SKIS, DES)
6. Delna regulacija potoka Bobenščica (OVS)
7. Posodobitev ceste Hrastnik — dom DPO — Čeče ter dograditev avtobusnih postaj in odbojnih ograj (CP, SKIS)
8. Saniranje plazov na teritoriju KS Boben — Čeče (Komisija za plazovje)
9. Pospešitev kmetijstva in živinoreje (KZ Dol)
10. Priprava programa za izdelavo trgovine v Čečah in sanacijo doma DPO Čeče

Realizacija programa krajevnih skupnosti za leto 1986

Osrednja akcija je bila posodobitev ceste Kolar — Goveji potok, ki se bo nadaljevala tudi v letu 1987

Realizacija prihodkov in odhodkov v KS za leto 1986

	Prihodki (dinarjev)	Odhodki (dinarjev)
za program iz sredstev SKIS	3.900.000	4.098.105
za ceste iz sredstev SKIS	436.000	547.421
za funkcionalno dejavnost iz SKS	266.776	164.555
ostali prihodki	430.020	
SKUPAJ	5.032.796	4.810.081

Članska ekipa košarkaškega kluba Hrastnik pred tekmo s Cibono — nekoliko okrepljena

Košarka v Hrastniku – vabilo za mlade

Razvoj košarke v Jugoslaviji in Sloveniji, njena popularnost in svetovna kakovost sta zbudila veliko zanimanje med mlado generacijo v naši občini. Po nekaj zaporednih letih premora smo zopet organizirano vrgli in zadeli žogo hrastniški koš. Od leta 1977, ko smo zadnjič tekmovali v ligaških tekmovanjih s člansko ekipo, kot tudi z drugimi mlajšimi selekcijami, je v tem športu vladalo nekakšno mrtvilo. Košarko so igrali bolj individualno, nekoliko bolj organizirano v šolskem športnem društvu ali na trimskih tekmovanjih. Mladi, ki so imeli interes, so na vse načine iskali možnost igranja, tako da pri tem pridobijo določeno znanje, da so organizirani in da se jim skozi to zagotovi tudi določena športna perspektiva in osebna športna uveljavitev.

Z manj dejavnim in slabše organiziranim delom v nekaterih športnih društvih v občini, ki so svoj čas zajemala veliko število mladih, se je ta želja še hitreje stopnjevala. Prav to pa je bila ena od spodbud za odločitev bivših aktivnih igralcev košarke, pa tudi tistih, ki so bili pripravljeni delati v tej športni panogi, da se obnovi aktivno delo v košarkarskem klubu. Vsa ta zagnanost, tako vodstva kluba, kot trenerskega kadra, obogatena z uspešnim sodelovanjem s šolskim športnim društvom osnovne šole narodnega heroja Rajka, je že dala v letu dni dobre rezultate. Vključje aktivno vključenih 156 mladih in to v selekciji mlajših pionirjev, starejših pionirjev, kadetov in članov, kar pa je še posebej pomembno za hrastniške športne razmere, da je v klubsko delo aktivno vključeno tudi veliko število deklet, ki igrajo za mlajše pionirke, starejše pionirke, kadetkinje, ki že preraščajo v mladinsko ekipo. V okviru šolskega športnega društva, kjer klub pomaga tudi s trenerskim kadrom, se pripravlja za vstop v višje selekcije 60 pio-

nirjev in pionirk od 2. do 4. razreda. Prav ta množica mladih zahteva veliko organiziranega in odgovornega dela, stalno skrb in hitro reševanje velikih kot majhnih problemov, če želimo vse te mlade košarkarje obdržati v klubu in jim zagotoviti športni razvoj.

V lanskem in letošnjem letu tekmujejo s člansko ekipo v II. slovenski ligi vzhod, kjer smo med 10 ekipami zasedli 6. mesto. Mladinska ekipa je v II. republiški mladinski ligi vzhod dosegla 2. mesto, kar pa je bilo za 2 točki premalo, da se uvrstijo v finalno skupino republiškega tekmovanja. Pionirske ekipe tekmujejo v zasavski ligi. Vse tri ekipe deklet sodijo med 12 najboljših ekip v svoji kategoriji v Sloveniji. Najboljša je seveda ekipa kadetkinj, ker vadi skupaj že vrsto let, več ali manj v nespremenjeni postavi. Čeprav nastopajo z eno leto starejšimi klubskimi ekipami, so se uvrstile v drugi krog tekmovanja slovenske košarkarske lige vzhod. Pionirske ekipe pa so uspešno tekmovali v zasavski regiji in starejše pionirke so se uvrstile v polfinale slovenskega pionirskega košarkarskega tekmovanja.

V tem času smo v klubu zagotovili predvsem množičnost, sedaj pa nas čaka tudi druga težja naloga, da s strokovnim delom zagotovimo večjo kakovost posameznikov, kot ekipe, kar bo zagotovilo določeno perspektivo klubu z željo prebiti se iz revirske košarkarske povprečnosti. Zato imamo vse pogoje, zlasti pridobitvijo nove telovadnice. Malokdo v Sloveniji ima v samem mestnem središču toliko športnih objektov, ki so za večino tistih, ki jih uporabljajo, oddaljeni slabih 10 minut. Prav to nameravamo izkoristiti, s tem se bo tako upravičena velika naložba hrastniškega gospodarstva v ta težko pričakovani in potrebni športni objekt.

Že dalj časa ugotavljamo, da s samim intuizmom v klubu tudi ne bomo mogli uresničiti vseh teh naših želja. Trenerji vseh selekcij dosedaj delajo popolnoma brez-

Še zadnji trenerjev nasvet Draženu — kako naj se reši hitrih Hrastničanov

plačno, raje bi rekli, da nase prevzamejo tudi kakšen strošek ekipe. Prav zaradi tega težko terjamo, oziroma od njih zahtevamo, še boljše in kvalitetnejše delo ter dodatno izobraževanje. To moramo v letošnjem letu korenito spremeniti, najti ustrezne oblike tudi finančne stimulacije, kot jo že imajo v nekaterih športnih in kulturnih društvih v občini. Čeprav nam pri zagotavljanju denarja za delo kluba veliko pomagajo delovne organizacije v Hrastniku in zunaj njega, posebno razveseljiv je tudi podatek ob prispevku finančnih sredstev hrastniških in revirskih

obrnitkov, pa pričakujemo tudi večje razumevanje Zveze telesno kulturnih organizacij. V lanskem letu smo za celotno dejavnost dobili le 450.000 dinarjev, kar je zadostovalo samo za tekmovalne članske ekipe. Zavedamo se, da v občini ni dovolj denarja za celotni razvoj telesne kulture, vendar mislimo, da bo pri delitvi treba bolj upoštevati množičnost, tekmovalni sistem in dosežene uspehe.

Vse te težave ne bodo odvrnile upravnega odbora in vseh tistih košarkarskih entuziastov, ki nam

v klubu pomagajo, da ne bi uresničili zastavljenih ciljev, doseči večjo kakovost košarke v občini in še hitrejši razvoj hrastniškega športa kot celote.

Marjan Dolanc

* Osrednja manifestacija s kresovanjem ob 1. maju bo tudi letos na rudniških nasipih v četrtek, 30. aprila ob 19. uri. Po kulturnem programu bo zabava s plesom. Vabljeni!

Na cesti nisi sam

Človek je glavni dejavnik pri večanju števila prometnih nesreč. Prav zato je lahko tudi najpomembnejši dejavnik pri preprečevanju tega zla na cestah in pri zagotavljanju večje varnosti v cestnem prometu. Kajti vsako leto nas pretresajo podatki o žrtvah, ki jih zahteva promet. Med prometnimi žrtvami so vse strukture prebivalcev. Kose sprašujemo, kje so vzroki za tako število žrtev in kaj bi veljalo storiti, da bi stanje izboljšali, lahko zagotovimo, da je še vedno premalo skrbi namenjeno prometni vzgoji.

Vzroke prometnih nesreč razvrščamo običajno v več kategorij, pač glede na najbolj otipljive in očitne vzroke nepravilnega ravnanja v cestnem prometu. Za večino teh tičijo številni, navidežno nepomembni, vzroki, ki se jih udeleženci v prometu niti ne zavedajo. Na te pomembne vzroke je treba v procesu prometne vzgoje vedno opozarjati in človeka navedati k zavestnemu spoznanju, da je odločen dejavnik pri odvrcaju prometnih nesreč in jih je dolžan tudi preprečevati. To bo lahko storil, če bo upošteval vsa določila prometnih predpisov in kodeks etike udeležencev v cestnem prometu, če bo upošteval vse uporabnike cestnih površin in jim omogočal enakopravno udeležbo v cestnem prometu.

Prometna vzgoja ni samo doma na svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri skupščini in njenih komisij, AMD, ŽŽAM,

šole ter organov za notranje zadeve. Na tem področju lahko mnogo storijo tudi drugi činitelji od DPO, DS, KS in nenazadnje starši s svojim vplivom na otroke in seveda tudi z lastnim zgledom obnašanja, naj si bo kot pešec ali voznik.

Dejavnost občinskega sveta in njegovih komisij je usmerjena predvsem v preventivo, izboljšanje prometnih razmer v občini s ciljem, da se zmanjšajo prometne nesreče.

V letu 1986 je bilo organiziranih več akcij od šolskega tekmovanja. Kaj več o prometu, spretnostnih vožnjah na poligonu, ob dnevu mladosti, kolesarskih trmskih voženj. V akciji za prometno značko sodeluje 733 učencev. Zelo vzorno in kvalitetno je bil organiziran kviz o prometu, na katerem so sodelovali učenci obeh osnovnih šol, pripadniki JLA iz Celja, prometni miličniki iz Ljubljane, povezoval in oddajo vodil pa je Marjan Kralj.

Organizirane so bile še akcije: Pešec, Varno kolo, Brezhibno vozilo je varno vozilo, predavanja kako pristopiti k ukrepom, če pride do razlittja ali nesreče z nevarno snovjo in požar v prometni nesreči.

Z dejavnostjo bomo v letu 1987 nadaljevali ob sodelovanju vseh udeležencev v cestnem prometu.

Občinski oddelek za notranje zadeve in občo upravo

Pionirji prometniki Osnovne šole Dol v letu 1985/86

Občinsko sindikalno tekmovanje v veleslalomu

Delavci v Rajski dolini

Tako kot več let doslej je tudi v letošnjem letu Občinski svet Zveze sindikatov Hrastnik skupaj z ZTKO Hrastnik organiziral občinsko sindikalno tekmovanje v veleslalomu na KALU.

Prvotno je bilo tekmovanje planirano 22. marca, pa je zaradi preobilice snega odpadlo. Tako je bilo v soboto, 28. marca.

Kljub izredno slabemu vremenu (dež, megla) se je tekmovanje udeležilo 31 tekmovalcev vseh starostnih razredov. Proga, ki so jo zelo skrbno pripravili nekateri zagnani privrženci smučanja v Hrastniku, je vzdržala dva teka, katerih skupni čas je tudi odločal o uvrstitvi.

Med otroki v starosti do 10 let so prva tri mesta zasedli:

1. ALEŠ GORENC
 2. MIHEC FUNKELJ
 3. ANDREJ KOVAČ
- V starostni skupini od 10 do 15 let:
1. TOMO PODLESNIK
 2. FRANCI BRILEJ
 3. KRISTJAN UMEK
- V kategoriji odraslih so bili rezultati naslednji: v starostni skupini od 20 do 29 let so prva tri mesta zasedli:
1. ROMAN BOROVSŠAK
 2. DORČI GORENC
 3. ANTON BOROVSŠAK
- v skupini od 30 do 39 let:
1. MIRKO UMEK
 2. DUŠAN ŠKORJANC
 3. SAMO ZUPANC
- in v kategoriji nad 40 let: vsako leto edini tekmovalcec KOVAČ FRANCI.

Vsi trije prouvrščeni tekmovalci v posamezni starostni skupini so prejeli lepe nagrade, ki so jih prispevali naši ozdi.

Kljub že prej omenjenemu slabemu vremenu pa je bilo ožračje enkratno. Vsi udeleženci so si želeli več takšnih tekmovanj, množičnejše udeležbe ter da bi v Hrastniku dobili smučarski klub, ki bi po strokovni plati lahko uresničil želje, to je organiziranje več tovrstnih tekmovanj.

Jubilej strelske družine Steklar

Devetega maja bo strelska družina Steklar proslavila jubilej — 40 letnico delovanja. Ob tej priložnosti bodo najzaslužnejšim članom in občanom podelili priznanja. Posnetek je od lani, ko so izročili namenu adaptiran dom strelske družine

Vsak torek popoldan

Proti novi telovadnici na Logu prihajajo matere z otroki, žene, dekleta...

Danes je njihov dan. Vzele so si ga v zakup že v februarju, ko je Kulturno rekreacijski center 14. oktober zanje organiziral rekreativno telovadbo pod strokovnim vodstvom Tatjane Hočevar.

Vsak torek nova telovadnica zaživi v pisanih barvah trenerk, ob živ — žavu otrok in ob dobri glasbi, ki spodbuja 40 do 60 udeležencek k intenzivnejši vadbi. Ura in pol razgibavanja, plesa, dobre volje in sprostitve vse prehitro mine. Še kratek klepet v garderobi in pred telovadnico, pa že znova med vsakodnevne skrbi in delovne obveznosti. V mislih mnogih je že naslednji torek.

Z dograditvijo nove telovadnice imamo vse ženske v Hrastniku možnost, da se organizirano in aktivneje ukvarjamo z rekreacijo.

Le čas in dobro voljo mora vsaka sama najti. Možnosti, da zgubimo kakšen kilogram bomo imele vse do julija. Zato vabimo vse tiste, v torek ob petih, ki bi rade kaj storile za svoje zdravje in prijetno počutje.

Rekreativke!

AAA...MH

— Poglej, sami krepki fantje! Le kaj delajo v zdravstvenem domu?
— To so pa naši šampijoni in šampijoni morajo biti krepki, kajne?
— Poslušaj, a se mal' zezaš?
— Sploh ne! Tle fantje namreč vztrajno uvrščajo našo občino med vodilne v bolniški.
— No ja, smo vsaj nekje še med ta prvimi!

Letošnji tečaj hoje in teka na smučeh

Najprej teorija – potem pa zares

V začetku je kazalo vse najboljše: meter snega, trideset tečajnikov in brata Pavčič v pripravljenosti. Prelepo, da bi trajalo... Tri dni pred 14. februarjem je začelo deževati... Dogovorimo se za 28. februar, čeprav vemo, da je pust. Mogoče pa le pride večina na tečaj. Slabo predvidevanje. Večina gre na veselice, zraven pa še občni zbor PD in delovne sobote. S tovarišem Pavčičem se dogovorim za drug termin — 14., 15. marec — če bo sneg... Snega dovolj, kopnijo pa spet tečajniki:

— Zdaj pa res ni več primeren čas za tečaj...
— Stara mama ima rojstni dan...
— Slabo se počutim, nekaj gre nadme, res ne morem...
— Imam nujen opravke za otroka...

Preklinjam svet in sebe. Kot da nimam že dovolj dela doma in v šoli. Mar bi se sama ali s prijatelji podala v naravo in se poživljala na organizacijske probleme.

Končno se nas zbere na Kalu deset najbolj vztrajnih. Najprej nekaj teorije in mazanje, potem na teren. Cveto se posveča posameznikom, kot da mu je to edina skrb na svetu.

Lep občutek. Tečajniki se trudijo, kot da bodo nastopili v državni reprezentanci. Če kdo napreduje, mu vsi iskreno, navdušeno zaploskamo.

Redko doživetje. Predvidevam, da tudi v bodoče ne kaže nič dobrega tistim, ki bodo v moji bližini izjavili: »Rad bi stopil enkrat na tekaške smučke...« Navadno ga ne spustim več iz rok. Na kratko: opele je. Vprašajte Bojana...

Bojan Kraus je zvezda tečaja. Njegove hitre miselne reakcije in razvit čut za duhovit jezik sproščajo nenehne iskrice domislje. Na smučkah pa je seveda začetnik...

Koordinacija gibov mu povzroča težave.

»Ena roka ti zaostaja,« opozarja Cveto.

»To je zato, ker jo imam največkrat v žepu,« pojasni.

Ko že nekaj časa vadimo, pride mimo Joško Razpotnik z ženo in nas ovekoveči.

»Le slikaj, saj je verjetno zadnjič,« stoka Bojan.

»No, shodil si že,« ga bodri Cveto.

»Bravo!« mu zaploskamo.

»Ja, šele pri šestintridesetih,« godrnja.

Ker tudi s kondicijo ni ravno v formi, ima vedno bolj pikre pripombe:

— Tekov odslej tudi na TV ne bom več gledal...

— Priporočal pa bom tek na smučeh — vsem, ki jih čmerim.

Obiščeta nas Marko Planinc in Andro Mlinar, ki letos nista mogla na tečaj, in nas počastita s pijačo.

»Hvalabogu, da imam navado prijeti kozarec z roko, z nogami ga ne bi mogel,« potoži.

Zvečer je imel v dolini občni zbor copatarjev. Težak dan, še težja noč. Sklepamo, da ga v nedeljo jutraj ne bomo več videli. Pa jo primaha — s svojim aparatom v roki. Enkrat se slika s Cveto Pavčičem:

»Vnucom bom dejal, da sva bila skupaj na olimpiadi. Moji otroci mi ne bi verjeli.«

Ko se vračamo domov, si ogleduje dolgo njivo obcesti pred Lužo in jo trasira:

»Tule bi lahko tekla kar dobra smučina...«

To je znak, da je že zastrupljen. Samo da tega ne prizna.

Objavljamo še vtise nekaterih tečajnikov. Lenka pa jih je izrazila s priredbo znanih ljudskih napevov.

»Tekuško opremo imamo že več let pri hiši, smučati pa sem začela

še lani na tečaju. Takrat sem osvojila hojo, letos pa mi gre že drsni korak. Imeli smo srečo z vremenom, saj nas je neslo po kalskih planjavah, kamor smo hoteli, ker je bil sneg dovolj uležen.«

Petra Golež, učenka

»Tudi ob mojem drugem bivanju v Zasavju je bilo zares lepo. Čudovito vreme, gostoljubno osebeje v domu na Kalu — in nadvse prizadevni udeleženci tečaja. Kaj si človek lahko želi še več?«

Cveto Pavčič, Fakulteta za telesno kulturo, Ljubljana

»Žal mi je bilo, da sem moral drugi dan v Planico in tako nisem utrdil

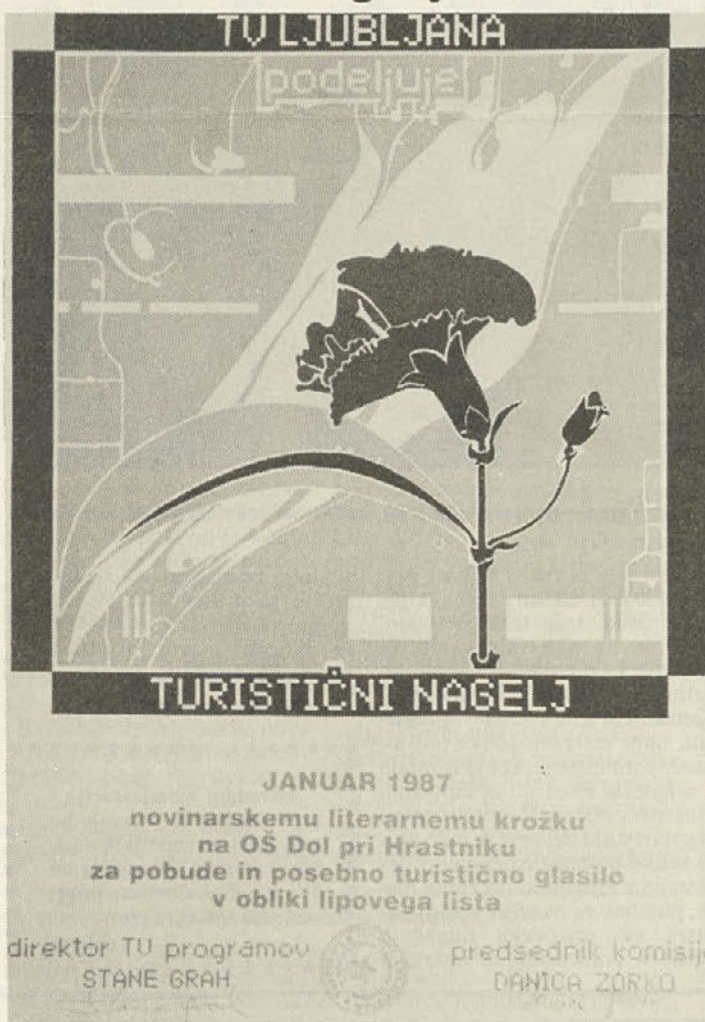
pridobljenih veščin. Pa saj se bomo gotovo še srečali. Mislim, da nas bo vedno več.«

Pepi Frankovič, Steklarna-Sijaj

So smučarji zbrani v planinco hite, tam gori na Kalu je zdravje za vse. Le zbud' se, ustani, Dolan, Hrastničan, da Cveto ne b' čakal zaman! On maže, on gladi, da dilce drse, nam kaže, nas vadi, vsi mokri smo že. Tudi' Bojan je shodil, zdaj teče za dva, a Cveto pa srček igra.

Lenka

Turistični nagelj na Dolu

Turistični nagelj ljubljanske TV si je med Slovenci pridobil veljavo. Za prizadevanja s področja turizma so ga dobile urejene vasi, znana smučišča, znane gostilne, Can-karjev dom...

Zato na Dolu skoraj nismo verjeli, ko so nas v začetku januarja obvestili o tem priznanju. »Nekateri vlagajo vendar težke milijone,« smo se skoraj branili. »Tudi ideja nekaj velja,« nas je »tolajil« naš novinar Stane, ko ga je poslal Tomaž Terček.

Akcijo TURIZEM SMO LJUDJE, skatero na osveščajo pri Turistični zvezi Slovenije, podpirajo tudi v Pionirskem listu. Novinarske in turistične krožke spodbujajo, da začnejo razmišljati turistično. Tako smo jim poslali prospekt, ki v obliki miselnih vzorcev predstavljajo našo turistično ponudbo. Mladi novinarji pa so dodali še nekaj zanimivih idej zvezi s turizmom.

Petnajstčlanska komisija RTV Ljubljana sestavljajo predstavniki turizma, gostinstva in znani novinarji. Ob slovesni prireditvi v Domžalah so nam obrazložili pomen te akcije, saj predstavlja turizem več dohodka kot gospodarstvo, če se ga prav lotimo. Mimogrede — priporočali so tudi revijo LIPOV LIST, ki nas strokovno obvešča o delu na tem področju. Izhaja vsak mesec, letna naročnina znaša 5000 dinarjev za posameznike, in 10.000 za organizacije. Naslov: 61000 Ljubljana, Miklošičeva 38/VI.

Letošnji natečaj Pionirskega lista nas spodbuja, da začrtamo projekt razvoja turizma v našem kraju. Ne vemo, če nam bo uspelo oživet ideje, ki jih imamo. Vendar menimo, da se tudi pri nas v turizmu nekaj premika. Gostinsko podjetje Jelka nam je obljubilo pomoč, ko so nam čestitali za nagelj. Gotovo je tudi drugi ne bodo odklonili.

Fanči Moljk

Gledališka pomlad

Tako smo naslovili sporočilo o gledališkem dogodku z Dola konec marca, ker je v zvezi z Andrejo Alt, učenko 7. razreda. S šestnajstimi učenci razredne stopnje je namreč sama pripravila dve igrici — Mary Poppins in Rdečo kapico. Tekst je dramatisirala, glasbeno opremila in se lotila režije. Izkušnje si je nabrala pred leti, ko je dramsko skupino vodila Boža Golouh, nadarjena študentka novinarstva, sedaj zaposlena na Radiu Ljubljana. Pozornost je posvečala sproščenosti igralcev na odru, kar je osvojila tudi Andreja. Osnovnošolci in odrasli so predstavo lepo sprejeli.

Andreji bo ZKO omogočila izpopolnjevanje, zato menimo, da bomo o njej še kdaj kaj slišali. Fanči Moljk

Kulturni mozaik

V Hrastniku smo 8. februar, slovenski kulturni praznik, počastili s slavnostno akademijo, na kateri je nastopil Moški pevski zbor DPD Svoboda I Hrastnik pod vodstvom Miha Hercoga. Na prireditvi smo podelili Gallusova odličja dolgoletnim članom pevskih zborov Hrastnika. Slavnostni govornik je bil predsednik skupščine Kulturne skupnosti Hrastnik Tomaž Kohne. Scenarij za prireditev je pripravila Sonja Juvan.

Letos smo ob dnevu žena organizirali glasbeno prireditev na zaviljivi kakovostni ravni. Poleg domačega Velikega zabavnega orkestra Hrastnik so nastopili še gostje: pevec Lado Leskover in člani Dixieland ansambla iz Kranja, ki so zaigrali nekaj znanih skladb jazza in dixija. Glasbeno izredno raznolik in bogat program sta povezovala Sonja Juvan in Tone Janša.

Pet odraslih pevskih zborov Hrastnika oziroma prek 100 pevk in pevcev je nastopilo na občinski reviji odraslih pevskih zborov. Vsak izmed zborov je zapel štiri pesmi, s programom in kakovostjo petja pa so se potegovali za nastop na področni reviji izbranih pevskih zborov Zasavja. Strokovna komisija Zasavske pevske skupnosti se je odločila, da bosta Hrastnik na omenjeni reviji, ki bo 8. maja v Trbovljah, zastopala Ženski pevski zbor DPD Svoboda Dol pod vodstvom Ivanke Šerbak Medved in Moški pevski zbor DPD Svoboda I Hrastnik, ki ga vodi Miha Hercog.

Obe hrastniški godbi na pihala sta imeli letni koncert. Steklarska godba je nastopila na Dolu in v Hrastniku. Rudarska godba pa je poleg večernega koncerta pripravila še učno glasbeno uro za osnovnošolce.

Plesna skupina GUMIFLEX je pripravila predstavo z naslovom PODOBE IZ ČASOPISA. Plesali so: Goran in Zoran Đurečič, Igor Kropce, Branko Potočan in Niko Retar. Koreografija in režija sta bili delo Branka Potočana. Z odličnim plesnim projektom je skupina nastopila v mladinskem centru v Hrastniku in v dvorani trboveljskega Delavskega doma.

Sonja Juvan

Sprašujemo...

● V Hrastniku je bil dosežen velik kulturni napredek. Na policah Trgovskega podjetja je sedaj mogoče videti in seveda tudi kupiti sedem različnih knjig, katerih vsebina nas poučuje, kako naj si v teh zaostrenih razmerah skuhamo dobro kosilo, kaj lahko naredimo in popravimo sami, kako se odvadimo kaditi...

● V Hrastniku otroška igrišča v stanovanjskih naseljih gradimo s tako naglico, da v času, ko je dokončan projekt, na za igrišče predvidenem zemljišču že stojijo garaže.

● Krajani Frtice ob vsakem večjem naliivu po svojih pipah dobijo prirčen kalni pozdrav od krajanov Kovka.

● Dobili smo podatek, da so se člani hišnih svetov največjega stanovanjskega bloka ABC »množično« udeležili očistevalne akcije. S pogledi skozi okno so namreč opazovali kako sta se dva oziroma trije — med njimi je kajpak bil predsednik, spopadali s snegom na stopniščih in na parkirnih prostorih...

● Krajani Dola pa nestrno pričakujejo začetek pomladnih dni, ko se bodo opojne vonjave majskega cvetja spet pomešale z duhovi po travnikih politih živalskih odpadkov. Morda pa bodo to izjemnost lahko celo vključili v turistični prospekt.

● Posrečena urbanistična rešitev! Spominski park 88 dreves se izredno lepo vklaplja v bližnje »barakarsko naselje«.

● Sprašujemo, ali res morajo biti take in podobne cvetke sestavni del našega vsakdana? In do kdaj?

NAŠ BAROMETER

Glasilo »Naš barometer« izdaja občinska konferenca SZDL Hrastnik. Ureja ga uredniški odbor: Anton Bezgovšek, Marjan Dolanc, Branko Klančar, Milica Kobal, Tjaša Kohne, Jasna Rižner-Kosm, Fanči Moljk, Marko Planinc in Joži Umek. Odgovorna urednica Milica Kobal. Fotografije Branko Klančar. Tehnični urednik Andrej Verbič. Pri izdajanju sodeluje center Delavske enotnosti za razvijanje obveščanja v združenem delu. Tiska v nakladi 4000 izvodov Tiskarna Kresija Ljubljana. Po sklepu republiškega komiteja za informiranje je glasilo oproščeno davka od prometa proizvodov.